

Suflet de femeie

www.sufletdefemeie.ro

MAI- IULIE 2014

NR. 16

Interviu cu
Janette Oke

*Cui îi oferi
prietenia?*

Un prieten
de nădejde

ADEVĂRATA
SURSĂ A
PUTERII

Tertare
VS
Neiertare

*Tu esti
prietena?
cu tine?*

CUPRINS

- 04** **TU EȘTI PRIETENĂ CU TINE?**
Alina Illoiu
- 05** **PRIETENIA**
Elisabeta Popescu
- 06** **INTERVIU CU JANETTE OKE**
Anca Mrazik
- 09** **O CULTURĂ A ONOAREI**
Carmen Busch
- 12** **UN PRIETEN DE NĂDEJDE**
Liliana Candea
- 16** **O INVESTIȚIE ÎNȚELEAPTĂ**
Rodica Filip
- 18** **ADEVĂRATA SURSĂ A PUTERII**
- 20** **ONOAREA DE A FI PRIETENI CU ISUS**
Ana-Rodica Blăjan
- 21** **OMULE TE POCĂIEȘTE**
Elena Păcur
- 22** **SĂ SĂRBĂTORIM BĂRBAȚII**
Femeile din biserica Betania
- 24** **MĂRTURIE**
Tatiana Damian
- 26** **DRAGOSTEA DINTÂI**
Ruxandra Petrina
- 28** **SĂ CUNOAȘTEM**
- 29** **VINO LA IZVORUL VIEȚII**
Elena Pacur
- 30** **CUI ÎI OFERI PRIETENIA?**
Crenguța Stoian
- 32** **IERTARE VS NEIERTARE**
Rodica Baci
- 34** **FERICIRILE DE PE MUNTELE CĂSNICIEI**
- 35** **DE LA NUNTĂ ADUNATE**
- 36** **DIFERENȚA EMOȚIONALĂ**
Naomi Bota
- 38** **FRUMUSEȚEA PRIN OCHII LUI DUMNEZEU**
Luciana Sand
- 40** **O, CE HAR!**
Elena Păcur
- 41** **FUNDAȚIA MATER**
- 51** **RECLAME**

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Rodica Baci
Biserica Betania, Târgu Mureș
Simona Brîncovan
Biserica Betania, Târgu Mureș
Mia Pop
Biserica Noul Legământ, Târgu Mureș
Lidia Aldea
Biserica Bethel, Târgu Mureș
Violeta Molonfălean
Adriana Someșan
Biserica Bethel, Târgu Mureș

REDACTARE ȘI ORGANIZARE

Luciana Sand
Ruxandra Petrina

DESIGN:

Vasile Treabă
Ruxandra Petrina

Photo copertă față - spate:
www.happymemories.com

Prietenia

În sezonul atât de iubit al primăverii, ne umplem de energie, optimism și bună dispoziție, privind florile și pomii înfloriți, care ne dăruiesc necondiționat atâta culoare, prospețime și frumusețe, fără să aștepte ceva în schimb. Cu prietenie, Dumnezeu ne dăruiește an de an aceste cadouri pline de energie și vitamin, ca și exemplu de trăire.

Fiecare dintre noi are un rezervor emotional, care, atunci când are parte de un gest frumos, o mângâiere, o încurajare, apreciere, susținere, se umple de sentimente alese și parcă dă peste el, ca și noi să putem la rândul nostru, să oferim mai departe, altora, prietenie. Comparativ, între relațiile personale, prietenia presupune o mai mare deschidere și afinitate decât asociația și cunoștința, iar între acestea trei există continuitate. Prietenia, poate fi adevărată sau bazată pe interes. Cum o putem deosebi ?

Împăratul Solomon, considerat unul dintre cei mai înțelepți oameni care a trăit vreodată pe planeta noastră, spunea: **"prietenul adevărat iubește oricând și în necaz ajunge ca un frate"** (Prov 17:17).

În primul rând, IUBEȘTI doar dacă ești prieten adevărat, iubești, cauți folosul celui de lângă tine, sincer dezinteresat. Acesta iubire care o poartă adevăratul prieten / prietenă este necondiționată și ea este disponibilă ORICÂND, chiar și atunci când celălalt are altă opinie sau când greșește, când te dezamăgește, când te trădează. Dacă ești prieten adevărat, relația de prietenie nu va fi afectată.

În nenorocire ajunge ca un frate

Nimeni nu-și dorește să aibă necazuri, dar dacă ne gândim bine, situațiile grele, falimentele noastre, ne ajută să identificăm cine sunt prietenii noștri adevărați. Astfel, în necaz îi vom deosebi pe aceia care știu să ierte și să se sacrifice pentru a continua relația, știu să investească în noi, privind nu la ce avem ci la ceea ce suntem. Tot cartea Proverbe, ne spune că: "săracul este urât chiar și de prietenul său, dar bogatul are foarte mulți prieteni". Mai suntem noi o atracție pentru prietenii noștri, atunci când avem nevoie de ajutor să ne purtăm poverile?

Câți părinți nu sunt părăsiți la bătrânețe de copii lor, sau câți copii nu sunt abandonați de părinți în goana după o viață mai bună, câte soții părăsite sau soți trădați.

Evanghelistul Marcu ne prezintă un exemplu minunat: „Într-o zi, patru oameni purtau o targă cu un paralizat, îl aduceau la Isus pentru a fi vindecat. Aceștia, nu numai că au purtat targa cu prietenul lor, dar au mai și desfăcut acoperișul casei în care se afla Isus, pentru a-l putea duce pe cel în suferință în prezența vindecătoare a Domnului.”

Iată un exemplu de prietenie! Adevărata prietenie este una din valorile împărăției Lui Dumnezeu, ea a existat și va continua să existe datorită dragostei Lui Dumnezeu. Dumnezeu a ales să se împrietenească cu oamenii, și cei ce îl au ca Prieten pe Dumnezeu vor ști să fie prieteni adevărați pentru semenii lor.

Prietenia, o putem învăța de la Mântuitorul nostru, care a trecut toate testele: testul iertării, al sacrificiului, al iubirii necondiționate. Să ne amintim, cum stând pe cruce, în chinul groaznic, înainte să-și dea Duhul, se ruga pentru cei ce-l chinuiau: „Tată, iartă-i că nu știu ce fac!” Prietenia este o alegere, nu vom găsi oameni perfecți, după cum noi înșine nu suntem perfecți, dar putem alege să construim relații de prietenie adevărată. Doar aceste relații vor rezista în timp, acelea trecute prin testul iertării, ori de câte ori se produce o fisură în relație. Putem aștepta să avem colegii perfecți, copii, soți, dar mai degrabă ar fi de folos să fim noi prietene adevărate, primind putere zilnică de la Bunul nostru Prieten Isus Hristos, care nu ne va dezamăgi niciodată.

Dumnezeu să ne ajute !

Rodica Baci
Biserica Betania,
Tg. Mureș

TU EȘTI PRIETENĂ CU TINE?

Am avut tot felul de prietene în viață. Unele mai importante, altele doar pasagere. Am fost învățată că e bine să socializez, să comunic cu oamenii și să mă apropiez de ceilalți. Și am crescut așa, știind că prietenia e importantă. Că interacțiunea e una din necesitățile de bază ale femeilor, în mod special.

Și-am fost dezamăgită, rănită, încurajată, decepționată, ridicată, doborâtă. Am învățat ce înseamnă trădarea, ce înseamnă lacrimile fierbinți de deznădejde și ce gust are amărăciunea. Am învățat toate acestea, până când am învățat și că am pierdut din vedere o prietenie foarte importantă: cea cu mine.

Cred că de multe ori, noi femeile ignorăm să ne împrietenim în primul rând cu noi. Ne ignorăm nevoile interioare, dorința de mai mult, ne înăbușim vocea lăuntrică și, câteodată, îndepărtăm exact acel lucru care ne face unice și deosebite. Asta pentru că nu am învățat să ne acceptăm cum suntem. Nu am învățat să ne iubim, să ne îmbrățișăm sufletul și să facem cunoștință cu noi. Am fost prea ocupate să ne concentrăm pe exterior, încât nu mai cunoaștem interiorul.

Dar nu e prea târziu. Câtă vreme mai respirăm, nu e prea târziu. A sosit momentul să facem cunoștință cu cea mai bună prietenă a noastră: cu noi înșine. Să ne luăm câteva momente de liniște, să ne ascultăm sufletul și să descoperim acel lucru unic pe care Dumnezeu l-a pus în interiorul nostru. Să ne iertăm greșelile și să nu ne mai acuzăm pentru trecut. Să nu ne mai comparăm cu cei din jurul nostru, pentru că fiecare din noi are propriul ei traseu.

Se vorbește puțin de prietenia noastră cu noi. Păcat, pentru că până la urmă, e relația de cea mai lungă durată de pe Pământ. Dacă am ști câte lucruri minunate a pus Dumnezeu în noi, am căuta repede să ne împrietenim cu propria persoană, astfel încât să le putem accesa.

Eu învăț să fiu prietenă cu mine.
Tu? Ești prietenă cu tine?

Alina Ilioi
www.alinailioi.ro
www.frumusetecustil.com

PRIETENIA

*Prietenia-adevărată
E-o comoară-n ceasul greu,
Când e zărea-ntunecată,
Și nu vezi o licărire,
Un surâs, un curcubeu...*

*Prietenia stă aproape
În noianul de-ncercări,
Plânge-alături, în taină,
Este ca o haină caldă
Când e frig peste cărări!*

*Prietenia-adevărată
E balsam pe răni ce dor...
Poate este o tăcere
Sau cuvânt de mângâiere,
Un izvor răcoritor!*

*Prietenia-i floare albă
Cu parfum, în sărbători,
Când e numai primăvară,
Se aud cântări pe dealuri,
Cer senin fără de nori!*

*Doamne, am deplin, în Tine
Viață din belșug și rost!
Prietenia Ta aleasă
Pe cărarea spre acasă,
Bucurie și-adăpost!*

Elisabeta Popescu,
Biserica Sf. Treime,
Alba Iulia

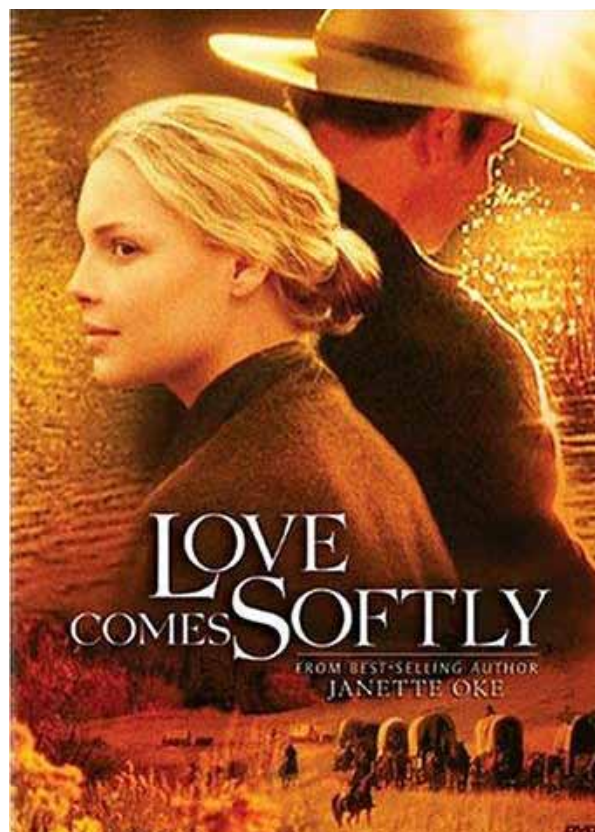

Janette Oke, o scriitoare foarte renumită din Canada în vârstă de 79 de ani, a venit din nou în vizită la familia mea. M-am bucurat tare mult să îi pot lua un interviu în care să pot cuprinde și niște întrebări legate de tema acestui număr al revistei – PRIETENIA. Sunt încântată și onorată să pot împărtăși în cele ce urmează cuvinte prețioase ale uneia dintre scriitoarele mele preferate.

Cum s-a născut pasiunea dumneavoastră pentru scris?

Anca:

Janette: Dintotdeauna mi-au plăcut poveștile. De asemenea, cititul era printre activitățile mele preferate..iubeam să citesc și să mi se citească. Am început să spun oral povești înainte să încep să le scriu pe hârtie. Părinții mei citeau mult și poveștile erau o parte importantă a vieții lor. Când aveam 8 ani, mama mea a fost destul de bolnavă și a fost internată în spital pentru o perioadă. În timpul în care ea era în spital, am început să scriu o poezie în care exprimam dragoste și grijă față de mama. Versurile poeziei erau foarte expresive. Când s-a întors mama acasă, i-am dat să citească poezia compusă de mine și am realizat pentru prima dată ce impact a avut asupra ei și ce mare bucurie i-a adus.

Interviu cu Janette Oke

Cu toate că pasiunea pentru povești este evidentă încă de la o vârstă tânără, ce v-a determinat să începeți să scrieți?

Anca:

Această întrebare ne conduce către tema propusă pentru revista voastră. Am vrut să ofer tinerilor și tinerelor o alternativă la relațiile de prietenie care sunt afișate în filmele de la Hollywood, bazându-mă pe valorile morale creștine. Am vrut ca prin romanele mele să îi provoc pe tineri să descopere ce înseamnă de fapt o prietenie adevărată – chiar și între un băiat și o fată – și să se bucure de ea din plin.

Janette:

Când ați început să scrieți?

Anca:

În anii adolescenței am scris diferite versuri sub formă de poezii și de asemenea diferite articole. M-am rugat foarte mult cu privire la posibilitatea de a scrie romane și vroiam să merg la cursuri de echipare specială în această privință, dar din cauza lipsei de bani și timp acest lucru nu s-a întâmplat. Cu toate acestea, la vârsta de 42 de ani am simțit că Dumnezeu mă călăuzește și îmi spune că acum este timpul să scriu. Cu ezitare am spus „Doamne, dacă primul meu roman va fi de succes, toată cariera mea de scriitoare Ți-o voi încredința..toată.” Dumnezeu în blândețea Lui m-a cercetat spunându-mi „Janette, nu mă interesează ca romanele tale să fie cele mai bine vândute. Nu mă interesează nici măcar să ai parte de cei mai buni editori care să te ajute cu cărțile. Vreau ca tu să mi te predai Mie cu totul, înainte să începi să scrii primul roman și să-mi încredințezi Mie tot ce va urma.” După ceva timp inima mea era gata..am predat totul în mâna lui Dumnezeu și am început să scriu romanele din seria „Love Comes Softly” (Dragostea vine încet).

Janette:

Aveți vreo idee cam câte cărți cu romanele dumneavoastră s-au vândut până în prezent? Sunt și filme după cărțile scrise?

Anca:

E puțin greu a răspunde la prima ta întrebare. Primesc cifre din mai multe surse, dar după evidența pe care am ținut-o persoana numărul cărților de romane scrise se ridică la peste 70,000. Pe lângă romanele din seria Love Comes Softly, sunt și alte serii scrise. Cărțile mele au ajuns să fie traduse în multe limbi din lumea întreagă, inclusiv Română, Chineză și Japoneză. Da, s-au regizat și filme după romanele scrise. Cele mai cunoscute, bineînțeles, sunt cele din seria Love Comes Softly, în număr de 12.

Janette:

Revenind la subiectul revistei, cum puteți defini un prieten?

Anca:

Este clar că avem cu toții nevoie de prieteni. Cu toate acestea, este greu de a defini cuvântul prieten deoarece implică foarte multe aspecte. Un prieten este o persoană față de care ne putem deschide și cu care ne putem împărtăși viața, trăirile și sentimentele (inima), o persoană în care putem avea încredere și care să ne înțeleagă, să ne accepte cum suntem, să ne sprijinească, să ne ridice și să ne provoace la creștere, o persoană cu care petrecem timp de calitate, o persoană care ne motivează și ne încurajează. Pe de altă parte, aceste lucruri trebuie să vină din ambele părți...trebuie să fie ceva reciproc. Nu ne putem aștepta să avem o prietenie apropiată cu cineva dacă nu suntem dispuși să oferim aceeași prietenie.

Janette:

Care este relația dintre dragoste și prietenie?

Anca:

Este foarte important ca persoana pe care o iubești să îți fie prieten. Prietenia nu se bazează doar pe partea aceea emoțională, cum sunt fluturii în stomac etc, atunci când e vorba de dragoste. Bineînțeles, dragostea face parte din relațiile de prietenie. Nu poți spune că ești prieten cu o persoană pe care nu o iubești..și de multe ori să iubești înseamnă să accepți persoana de lângă tine așa cum este. Îndemnul meu pentru generația din ziua de azi este să cultive relații sănătoase, să

înțelegă ce ar trebui să caute într-o relație de prietenie, mai ales când e vorba de o potențială prietenie care să ducă și la căsătorie. Legat de căsătorie, doresc să se conștientizeze faptul că o căsnicie este un angajament. Este nevoie de devotament pentru ca o relație să reziste. Ce este dragostea? Dragostea este cadoul fundamental al lui Dumnezeu pentru toate relațiile. Dragostea înseamnă a te îngriji de alții, a le dori ce e cel mai bine pentru ei, a dăru... În contrast cu egoista atitudine care spune „Ce pot obține eu din această prietenie? Cum mă ajută pe mine această prietenie? Este vorba doar despre mine.” Dragostea și prietenia ar trebui să meargă împreună, mână în mână, pentru o relație sănătoasă și integrală.

Janette:

Este prietenia cea mai importantă relație?

Anca:

Personal consider că prietenia este importantă în fiecare relație. Din prietenie se dezvolt relațiile. E nevoie de o prietenie între un tânăr și o tânără, un bărbat și o femeie, care apoi vor forma o familie în care e de dorit să existe o relație de prietenie între părinți și copii, dar și între copiii aceleiași familii. Prietenia ține oamenii împreună.

Janette:

Cum poate o prietenie să devină mai puternică și mai profundă?

Anca:

În primul rând este important a se învăța respectul pentru cealaltă persoană. De asemenea este nevoie a se înțelege limitele impuse de cealaltă persoană. Sunt persoane cu nevoi speciale care au nevoie de atenție, înțelegere etc dar la rândul lor nu sunt întotdeauna capabile de a oferi și astfel de relații te pot trage în jos – nu mă refer aici la a nu extinde dragostea și bunătatea lui Dumnezeu și către astfel de persoane. Nu sunt de părere că trebuie să avem o legătură strânsă cu toată lumea. Consider că 1-2 prieteni apropiați sunt suficienți. Este nevoie și de timp și de atenție pentru a adânci o relație și a te îngriji de cealaltă persoană. Un alt aspect important pentru a crește o relație este deschidere, înțelegere și sinceritate unul față de altul. Să nu uităm de încredere – din moment ce avem încredere în prietenul nostru/prietena noastră ne va fi ușor să ne deschidem tot mai mult inima și a împărtăși lucruri mai adânci, ceea ce automat va duce la o relație mai profundă. Nu în ultimul rând a vorbi despre lucruri și a te ruga pentru ele cu prietenii tăi contribuie de asemenea la dezvoltarea unei relații mai profunde.

Janette:

Ce putem aduce noi ca și femei în relațiile noastre de prietenie?

Anca:

Janette Oke

Janette: Printre primele noastre calități se numără sensibilitatea noastră. Ca și femeii simțim mai repede cu ce se confruntă cei din jur. Bărbații au tendința de a vedea ce e la suprafață, pe când noi vedem partea emoțională. Apoi, este duhul nostru blând și liniștit care este de mare preț (1 Petru 3:4). Femeinitatea noastră, în tot ceea ce cuprinde ea, aduce creativitate, inspirație și frumusețe. Urmează apoi instinctul nostru de mamă – de a purta de grijă nevoilor. Ne descurcăm așa de bine în a ne asigura că cei dragi nouă nu duc lipsă de nimic, ceea ce presupune multă jertfă a propriilor noastre priorități și timp de care dispunem. Apoi sunt dedicarea și credințioșia noastră, la fel de prețioase.

Janette:

În închiderea interviului nostru, ce cuvinte ați dori să ne lăsați?

Anca:

Janette: Doresc să rămână accentuat faptul că trebuie să existe un echilibru reciproc în ce privește sprijinul și zidirea unei prietenii. În alegerea prietenilor noștri, trebuie să fim înțelepte deoarece nu toate tipurile de personalitate se potrivesc. Doresc să aveți prieteni compatibili: care să vă respecte, să împărtășească sistemul vostru moral, să vă sprijine și să fie de încredere, să vă influențeze viața într-un mod pozitiv și să vă conducă tot mai mult spre Dumnezeu. Fie să descoperiți inima prieteniei!

Janette:

Anca Mrazik
Biserica Viața Nouă,
Lunca

O CULTURĂ A ONOAREI

Ca și părinți, noi suntem responsabili de a crea o cultură a familiei noastre, un mediu care natural va izvorî din convingerile și valorile noastre personale. De exemplu, unele familii au ca și valoare ospitalitatea, altele ordinea, punctualitatea, performanța și așa mai departe. Ceea ce cred că trebuie să fie nelipsită din toate familiile, este o cultură a onoarei, pentru că aceasta este cultura Împărăției.

În ultimii doi ani, Dumnezeu mă provoacă să continui să privesc lumea din jurul meu cu niște lentile diferite de cele cu care crescusem (suspiciune, mândrie, concurență, indiferență). Dumnezeu a început să mă învețe ca în toate lucrurile și în toate aspectele vieții mele să creez o cultură a onoarei. Am afirmat mereu că pentru mine Împărăția înseamnă să îl iubești pe Dumnezeu și deloc mai prejos - să iubești oamenii. Am învățat că a iubi oamenii, înseamnă în primul rând a-i onora, pentru că onoarea este limbajul înțeleș de toți.

Pentru că acest articol mi-l doresc pentru familie, pentru creșterea copiilor, mă voi referi în cele ce urmează la a crea o cultură a onoarei în relația cu copiii noștri. Spre deosebire de alte subiecte, acesta pornește doar din inima mea, nu sunt foarte documentată, dar am o stărnire în inimă vis-a-vis de asta și nu mă pot abține să nu vă încurajez și pe voi.

Cred că este foarte important atunci când devii părinte să îți formezi o filozofie, sau cum spuneam mai sus, o cultură a familiei tale. De ce este asta important?

Pentru că trăind într-o epocă a informației, găsim atâtea păreri vis-a-vis de creșterea copiilor (și implicit despre fiecare aspect în detaliu) ba chiar în multe situații două păreri total contradictorii își vor argumenta așa de bine "filosofia", încât vei deveni dezorientată. Asta va conduce la lipsa de consecvență în modul de disciplină și implicit la dezorientarea copilului. De aceea eu, pentru mine și familia mea, am ales să citesc multe despre creșterea copiilor - unele abordări, cum spuneam, erau la poluri diametral opuse - dar, apoi, împreună cu soțul ne-am

rugat și am început să punem cărămizi (una câte una) în construirea culturii familiei noastre. Cărămizile respective le voi numi valori (cu toții le avem, de cele mai multe ori avem doar nevoie de o identificare intențională a acestora). Iar ceea ce am construit cu ele voi numi cultura familiei.

Cărămizile, după cum spuneam pot fi de diferite culori și forme, dar trebuie să se încadreze în cultura aceasta a onoarei.

1 O cultură a onoarei implică respect.

Unul din cele mai importante lucruri pe care l-am învățat eu despre copii, este că ei trebuie să fie tratați ca și ființe umane cu demnitate. Ei nu au demnitate la maturitate, se nasc cu ea, e de la Tati. Câteodata mă întristez așa de tare când aud modul în care se adresează unii părinți copiilor lor. Iar argumentul lor este: "Ei trebuie să mă respecte și să își știe limitele." Dar te-aș întreba eu, dragă parinte: "Tu respect ai modelat în situația respectivă, când l-ai umilit în public?" Pe de altă parte, de multe ori se pare că acești copii, își învață "limitele", pe parcurs, mai ales când le încalcă și ca urmare se trezesc cu un adult supărat care strigă la ei. Pentru că au demnitate de la Tati, pentru că îi iubim și respectăm trebuie să le explicăm limitele/regulile dinainte și să le reamintim așteptările noastre, mai ales când îi ducem cu noi într-un loc în afara zonei lor de confort. De exemplu, dacă mă duc cu copiii la un eveniment, la o zi de naștere, la biserică, în vizită la niște prieteni, în parc etc... în drum spre locul respectiv explic astfel: "Mergem la prietenii noștri în vizită și mami se așteaptă să fiți respectuoși; nu mergem în vreo cameră neinvitați, tratăm persoanele și lucrurile cu respect, nu vă certați între voi" etc...Și nu o spun ca pe o rugămintă, ci o spun calm dar ferm, aproape o proclam peste ei. Apoi ne rugăm împreună pentru asta. A funcționat aproape de fiecare dată. Trebuie să fii specific pentru copii pentru că, dacă le spui "să fie cuminți" – e foarte vag – în mintea lor a fi cuminți arată sigur diferit de ceea ce aștepti tu. Specific înseamnă: "În biserică șoptim, nu vorbim cu voce tare", "Tratăm jucăriile frumos, nu le aruncăm pentru că se strică", "Nu suntem agresivi, suntem prietenoși", și așa mai departe.

2 O cultură a onoarei, încurajează.

Cea mai mare parte a procesului de disciplină trebuie să o reprezinte încurajarea; încurajează-i pe copii vis-a-vis de lucrurile pe care le fac bine; extrage bunătatea din ei și arată-le-o și lor. De exemplu, dacă un copil renunță mereu în favoarea

altuia, în loc să îi spui "pămpălău", afirmă cât este de generos și cum astfel i se aseamănă Domnului. Dacă circumstanțele ajută, învață-l și să "lupte nițel", pentru ca mai târziu, la maturitate, să nu renunțe la fel de ușor la convingerile lui. Dacă un copil dimpotrivă, luptă mereu pentru jucăria lui, nu-i spune că-i zgârcit sau egoist – afirmă că e bine că știe ce vrea și că e un luptător și învață-l despre generozitate, despre a-și iubi prietenii, frații și

că a ceda în favoarea lor este deasemenea o trăsătură a unui om puternic.

Cele mai multe resurse ale noastre nu trebuie cheltuite ca să le spunem copiilor cum să NU fie și ce să NU facă ci mai degrabă pentru a-i inspira la măreție (inspiră-i să își dorească să fie ceea ce vezi tu în ei, astfel, schimbarea va porni din convingerea lor).

3 O cultură a onoarei nu cultivă rușine.

O cultură a onoarei nu îi face pe oameni să se simtă rușinați și inferiori.

Am mai pomenit eu în alt articol despre bine-cunoscuta frază românească: "Să-ți fie rușine!" Luptați-vă din greu să vă debarasați de ea. Dacă ați folosit-o în mod regulat cereți-vă iertare de la copiii voștri și declarați cuvinte de onoare peste ei în schimb. Dacă cultivi rușine, rușine vei semăna. Iar rușinea, nu este o calitate a Împărăției luminii. Și nici o calitate a unui ucenic care va merge să ducă Evanghelia până la capătul Pământului. Avem nevoie de adulți curajoși, cu Îndrăzneală, nu timorați, plini de teamă și sfoși. Avem încă "treabă" aici și aduceți-vă aminte că noi formăm ostași de mici.

4 O cultură a onoarei nu cultiva teama.

De câte ori nu am auzit părinți spunând: "Copiii trebuie să le fie frică de părinți?" Nimic nu poate fi mai greșit.

Relația în Trinitate este încheată de onoare, de cinste (Apocalipsa 4:11). Când nu există onoare, este teamă. Când oamenilor le e teamă își doresc control. Iată că teama dă naștere controlului. 1 Ioan 4:18, spune că "dragostea izgonește frica", dar eu cred că reversul este de asemenea adevărat: teama îndepărtează dragostea.

O atmosferă de teamă nu permite dragostei să prindă rădăcini adânci, să domneasă și să se manifeste.

Eu nu vreau ca, copiii mei să mă respecte și să mă asculte din teamă. Da, folosesc consecințe pentru a-i disciplina, dar când disciplinez, mă lupt să nu o fac ca o reacție la un comportament inadecvat, ci mai degrabă să disciplinez inima, atitudinea, motivațiile, să aflu ce anume a determinat comportamentul respectiv. Mă conectez cu inima lor și îmi câștig autoritatea prin respect și onoare. Când îi disciplinez, dorința mea, este să o fac cu respect, să nu îi înjosesc și să le explic și lor ce se întâmplă.

5 O cultură a onoarei protejează.

Copiii noștri trebuie să se simtă în siguranță și protejați în familie. Ei trebuie să știe că sunt sprijiniți întotdeauna în ceea ce fac, că este în regulă să eșueze, și că nu vor fi pedepsiți pentru asta. A eșua este o parte importantă a procesului de învățare. De asemenea, trebuie ca așteptările noastre să fie realiste, mai ales în ceea ce privește performanța lor (la școală de exemplu). Nu fi părintele care se așteaptă ca, copilul tău să fie excelent în toate, mai ales dacă tu însăși nu ești. Protejează-le onoare și setează-i pentru succes expunându-i primordial la lucrurile la care sunt buni. Și abține-te din a-i compara cu ceilalți, mai ales dacă "scorul" e în defavoarea lor, asta nu îi va încuraja să încerce din nou sau să lupte, mai degrabă îi va determina să se resemneze.

6 O cultură a onoarei promovează libertatea

Pe măsură ce cresc, trebuie ca și gradul de libertate al copiilor să crească. Trebuie să le oferi încrederea că și ei vor alege

bine și să îi încurajezi să devină propria lor persoană, nu doar o extensie a ta. Eu îmi doresc ca, copiii mei să îl iubească pe Dumnezeu nu pentru că "așa zice mama" ci pentru că au ales ei, vreau să mă respecte pe mine așa cum spuneam mai sus, nu din frică ci pentru că așa au ales ei. Tu ești mama lor și îi cunoști cel mai bine; asta, plus rugăciunea multă te vor învăța cum și câtă libertate să le dai. Acordă-le încredere, spune-le mereu cât de mult crezi în ei și vei vedea rezultate.

Căci Domnul este Duhul; și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia."

2 Corinteni 3:17

Ar fi multe de spus vis-a-vis de onoare, dar mă opresc aici. Vă încurajez atunci când stați în cumpănă cu privire la o situație să vă puneți întrebarea asta: "Cum pot să disciplinez acum fără să afectez cultura onoarei familiei mele? Ba mai mult, cum pot să îl onorez pe Dumnezeu în situația asta?"

Cu multă încredere în voi,
Carmen Busch.

Un prieten de nădejde

O nouă dimineață minunată de primăvară îmi bucura inima. Soarele era sus și părea gata să se arunce înainte, în călătoria spre alte hotare... Era ca o mămligă răsturnată pe cer. Aleea îngustă care îmi conducea pașii era încadrată de copacii care în numai câteva zile au îmbrăcat o mantie nouă de frunze verde crud, împodobindu-se cu înmiresmate și delicate flori. Priveam la frumusețea și la măreția creației lui Dumnezeu, aveam pace în sufletul meu și eram plină

de bucurie. Și iată că o petală albă s-a desprins de pe o ramură și asemenea unui fulg ușor de nea, se îndrepta spre mine dansând. Înainte să o pot atinge, o adiere șugubeață de vânt mi-a furat-o. Câteva păsărele zglobii ciripeau povești îndrăznețe iar razele soarelui jubilau: când pe frunzele tremurătoare, când în potirul florilor de liliac. Rey, micuțul meu tovarăș de plimbare, un ghem de blană albă, era fericit și el și se bucura din plin de frumusețea dimineții. Adâncimile albastre ale cerului îmi inundau inima. O mână tainică și nevăzută a desenat pe cer câteva valuri albe care lunecau grăbite și înviorau natura.

Dimineața aceasta avea ceva magic și sublim. Am simțit altfel suflarea binecuvântată a vântului de primăvară și am salutat cu mulțumire natura cea îmbrăcată în strai nou... În același timp mi-am simțit micimea și nevolnicia mea în comparație cu măreția și atotputernicia lui Dumnezeu. Am simțit prezența lui Dumnezeu, Dumnezeul Cel Atotputernic, Creatorul cerului și al pământului, Creatorul tuturor celor văzute și nevăzute. Am încercat să îmi potrivesc și gândul în armonia creației lui Dumnezeu și m-am întrebat și eu ca și psalmistul: „Când privesc cerurile – lucrarea

mâinilor Tale – luna și stelele pe care le-ai făcut, îmi zic: Ce este omul, ca să Te gândești la el? Și fiul omului, ca să-l bagi în seamă? L-ai făcut cu puțin mai prejos decât Dumnezeu și l-ai încununat cu slavă și cu cinste. L-ai dat stăpânire peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai pus sub picioarele lui...” (Psalmul 8:3-6). Am simțit bucuria prieteniei cu Dumnezeu și fiecare fibră a corpului meu striga: „Te iubesc, Doamne! Îți mulțumesc pentru că ești prietenul meu!” Încredințată că beneficiaz de prietenia și de dragostea Domnului, uitându-mă în jurul meu, observând natura și mai atentă oamenilor, am început să meditez asupra acestei minunate virtuți numită prietenie.

Oamenii nu pot trăi singuri, suntem creați ființe sociale, avem nevoie și căutăm prietenia persoanelor cu care ne asemănăm. Dacă ne dorim prietenia lui Isus, trebuie să ne asemănăm cu El, să urmărim prin sfințirea vieților noastre, să creștem tot mai mult în asemănare cu Domnul Isus, să învățăm să prețuim ceea ce prețuiește Dumnezeu.

Dincolo de prietenii noștri vremelnici, neîndoișor, cel mai bun prieten al omului a fost, este și va fi întotdeauna, numai Dumnezeu.

El este Creatorul nostru, Salvatorul și Mântuitorul nostru drag, prezent mereu în viața noastră, fiind cu noi la fiecare nou răsărit de soare și la fiecare apus, atunci când ne trezim dimineața sau atunci când adormim seara, atunci când ne bucurăm sau atunci când suferim, când plângem sau când suntem singure...

Prietenia cu Dumnezeu nu se poate asemana cu prietenia dintre oameni, nu se regăsește în aceeași termeni. Împrietenirea cu Dumnezeu aduce fericirea în vie-

Aceasta este promisiunea lui Dumnezeu pentru noi: „Prietenia Domnului este pentru cei ce se tem de El, și legământul făcut cu El le dă învățătură.” (Psalmul 25:14)

Prietenia adevărată are ca premisă existența prealabilă a unei iubiri adevărate care se sacrifică, care nu manipulează, care caută folosul celuilalt, după exemplul dragostei lui Dumnezeu: „ Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața

tă, clătinată, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura.” (Luca 6:38).

Devotamentul, adevărul în dragoste precum și înțelepciunea duhovnicească, toate acestea, pot face prietenii „sănătoase” și durabile.

Respectând Cuvântul lui Dumnezeu, legile și principiile Bibliei cu privire la prietenie, este necesar să dovedim prin viața noastră trăită în dragostea lui Isus, în ascultare, în umilință și smerenie, o pocăință reală, autentică, în relațiile noastre de prietenie. Încredințându-ne prietenii în mâna lui Dumnezeu, noi trebuie să avem credința și siguranța că relația de prietenie încredințată Lui, va fi păzită de El.

Câteva idei pentru ultima parte a articolului (fără a folosi textul integral), preluate din:

<http://calea-crestina.blogspot.ro/2014/03/despre-prietenie.html>

Liliana Candea

țile noastre. „Împrieteneste-te, deci, cu Dumnezeu, și vei avea pace; te vei bucura astfel iarăși de fericire.” (Iov 22:21). Prin credința în Domnul Isus Hristos și prin acceptarea jertfei Lui, Dumnezeu ne oferă pacea și prietenia Lui. Prin Isus Hristos, avem pace cu Dumnezeu. „Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți, prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos.” (Romani 5:1)

Comunicarea noastră cu Dumnezeu prin rugăciune dezvoltă relația de prietenie cu El, ne descoperă frumusețea trăirii împreună cu Dumnezeu.

Rămânând în ascultare de Cuvântul lui Dumnezeu, urmând poruncile Lui și trăind în frică de Dumnezeu, vom fi fericite.

veșnică.” (Ioan 3:16)

Vom reuși să devenim bune prietene și să câștigăm prieteni adevărați la rândul nostru, urmând exemplul dat de Dumnezeu în Sfânta Scriptură. Arătând bunăvoință, bunătate, răbdare, umilință, nădejde, vom atrage pe oameni prin dragostea noastră, așa cum Dumnezeu atrage oamenii la Sine prin dragostea Sa: „... Te iubesc cu o iubire veșnică; de aceea îți păstrez bunătatea Mea!” (Ieremia 31:3).

O bună prietenă se sacrifică și se cheltuie: „Este mai fericit să dai decât să primești.” (Faptele Apostolilor 20:35) „Ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel.” (Luca 6:31) „Dați, și vi se va da; ba încă, vi se va turna în sân o măsură bună, îndesa-

Tineri Pentru
Misiune

"Lărgeste-ți orizontul, testează-ți potențialul, află-ți chemarea"

Orizonturi Noi

28 Septembrie 2014 - 24 Februarie 2015

Târgu-Mureș

Școala Internațională de Ucenicie (ȘIU)

Școala Internațională de Ucenicie - ORIZONTURI NOI

Toți suntem unici și pasiunile noastre sunt unice. Dacă misiunea se numără printre pasiunile tale atunci această școală este pentru tine!

O Școală Internațională de Ucenicie (SIU) este menită să te ajute să îl cunoști pe Dumnezeu mai bine, să crești în relația ta cu Isus, să trăiești mai mult ca și El, să-ți afli chemarea și darurile primite de la Dumnezeu pentru a le pune în folosul altora.

În primele 12 săptămâni, alături de studenți din toată lumea vei învăța despre subiecte cheie ca și: "Auzirea vocii lui Dumnezeu", "Inima de Tată a lui Dumnezeu", "Cine este Isus?", "Rugăciune și Mijlocire", "Cine este Duhul Sfânt?", "Perspectiva biblică asupra lumii" etc. Deasemenea vei avea discuții cu un mentor, vei participa într-un grup mic și vei face săptămânal misiune pe plan local.

Școala Internațională de Ucenicie pune accent pe experiența trans-culturală și sensibilizarea față de situația mondială; de aceea în ultimele 8 săptămâni vei călători în afara țării (posibil în Serbia, Republica Moldova, Africa) și vei sluji prin evanghelizare, lucrări de caritate, învățătură, predicare, profeție, conducerea închinării și prin alte modalități creative.

Provocarea noastră este: lărgeste-ți orizontul, testează-ți potențialul, află-ți chemarea!

"De aceea mergeți și faceți ucenici din toate națiunile..." Matei 28:19a

Tineri Pentru Misiune
Tel.: 0040365730604; 0040753856119
dts@ywam-targumures.com
<http://www.ywam-targumures.com/>

Mi-o imaginez pe Rut privind-și cu milă soacra care suferise atâtea pierderi, în ultima vreme. Ce cuvinte sau gesturi ar fi potrivite pentru a mângâia o femeie care a pierdut tot ce avea mai drag: soțul și cei doi fii? Ai putea s-o asiguri că totul va fi bine. Că odată ajunsă în Betleem se va reîntâlni cu rudele ei și că v-a depăși momentul. Sau ai mai putea să-i dăruiești ceva prețios: un verset într-o ramă, o

maximă care să-i reînvie speranța că dincolo de nori este totuși soare. În cele din urmă, ai putea s-o îmbrățișezi, să plângi alături de ea, după care să-ți iei la revedere și să-i urezi o viață cât mai liniștită. Rut, însă, a vrut să ofere mult mai mult decât atât. Deși soacra ei insista să se întoarcă, să-și refacă viața, ea a rămas neclintită în decizia pe care o luase. Nu știu ce a fost în mintea ei când a rostit acele cuvinte: „Nu sta de mine să te las și să mă întorc de la tine! Încotro vei mer-

ge tu, voi merge și eu, unde vei locui tu, voi locui și eu; poporul tău va fi poporul meu, și Dumnezeul tău va fi Dumnezeul meu; unde vei muri tu, voi muri și eu și voi fi îngropată acolo. Facă-mi Domnul ce o vrea, dar nimic nu mă va despărți de tine decât moartea!” (Rut 1:16-17) Era un legământ care promitea sacrificiu personal, renunțare de sine, dedicare. Ce a determinat-o pe Rut să-și lege viața de o femeie săracă, lipsită de ajutor și parcă fără nici un viitor? O femeie plină

*„Cel ce dă ceea ce nu poate păstra
pentru a primi ceea ce nu poate pi-
erde, nu este deloc nebun.”*

Jim Eliot

O
investiție
înțeleaptă

de întristare care nici nu mai voia să-și audă numele frumos pe care-l purta: Naomi (Plăcută). Supărată pe Dumnezeu pentru tot ce i s-a întâmplat, ea dorea să fie numită Mara (Amărăciune), socotind că acest nume reflecta mult mai bine starea ei interioară. Cine și-ar dori să-și petreacă restul vieții lângă o astfel de femeie? Rut nu avea niciun fel de obligație față de Naomi. Nu-i era nici soră, nici mamă, nici fiică. Când ai o datorie față de cineva și ți se

cere să te sacrifici pentru acea persoană, te motivează dorința de a-ți achita datoria. Dacă trebuie să-ți investești viața pentru binele celor mai dragi ființe, o faci cu gândul la rezultate. Însă, atunci când nu te obligă nimic și totuși alegi să te oferi pe tine însăși de dragul altora, este ceva mai presus de gândirea omenească. Este dragostea divină care s-a dovedit prin jertfa supremă a Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a lăsat o teoremă a dragostei:

*„Nu este mai mare dragoste decât să-și dea
cineva viața pentru prietenii săi.” (Ioan 15:13)*

Curios! Domnul nu spune că nu există o dragoste mai mare decât a mamei care își canalizează toate eforturile pentru binele copiilor ei. Nu spune că nu poate fi o dragoste mai mare decât a unei soții care duce povara unei căsnicii dificile pentru că a jurat credincioșie în fața lui Dumnezeu. Nu vorbește nici despre dragostea unui fiu sau a unei fiice care își iubește atât de mult părinții încât își consumă timpul prețios pentru a sta în compania lor și cheltuie bani și energie pentru a le înfrumuseța viața.

Toate acestea sunt instincte naturale. Este absolut normal ca mama să-și iubească odraslele, soția să-și îndeplinească mandatul ei de „ajutor potrivit” (Geneza 2:18) pentru soț, iar copiii să-și respecte părinții care le-au dat viață. Dar cineva care de bună voie renunță la propriile aspirații, bani, carieră, prestigiu, sau orice altceva ce ar putea însemna confort pentru sine, dovedește adevărata prietenie. Jim Eliot spune „Cel ce dă ceea ce nu poate păstra pentru a primi ceea ce nu poate pierde, nu este deloc nebun.”

Dintr-o perspectivă umană, dacă ne-am fi oprit doar la promisiunea făcută de Rut, am fi putut spune că este curată nebunie. O femeie tânără, fără copii, să plece din țara ei, dintre rudele ei pentru a-și „îngropa” viitorul de dragul unei bătrâne

amă-
râte. Dar ea a
văzut cât de scurtă este via-
ța. Și-a înmormântat soțul și cumnatul.
Știa că nu poate păstra pentru ea aceea-
tă viață. De aceea a ales s-o investească.
Și-a găsit împlinirea aducând speranță
unei femei aparent lipsită de valoare.

Rut a fost o prietenă adevărată pentru Naomi. Și-a împlinit promisiunea și a fost binecuvântată de Dumnezeu. Sigur nu i-a trecut prin minte că numele și povestea ei vor apărea pe paginile celei mai citite Cărți din lume: Biblia. Nu este aceasta o răsplată imensă?

Chiar mai mult. După căsătoria ei cu Boaz, a născut un fiu care a fost strămoșul Domnului Isus, intrând astfel în genealogia Mântuitorului nostru. A renunțat la multe lucruri de dragul soacrei sale, în schimb L-a găsit pe Dumnezeul lui Israel, un popor, o familie, un soț respectat, un viitor și un nume care este rostit cu drag de cei ce citesc Scripturile.

Rodica Filip

ADEVĂRATA SURSĂ A PUTERII

TEMEIUL FIECĂRUI BĂRBAT ESTE PUTEREA.

Bărbatul este rânduit să-l întrupeze - adică să-l reprezinte pentru experiența noastră, în formă umană - pe Dumnezeu nostru Războinic. Un Dumnezeu care izbândește pentru noi.

TEMEIUL FEMEII E FRUMUSEȚEA.

Ea este rânduită să-l întrupeze - adică să-l reprezinte pentru experiența noastră, în formă umană - pe Dumnezeul cel Cuceritor. Un Dumnezeu care te cheamă.

„Dacă o mașină este făcută să meargă cu benzină, ea nu poate să funcționeze cum trebuie cu nimic altceva. La rândul Său, Dumnezeu a creat mașinăria umană ca să funcționeze cu El Insuși. Cel mai presus de toate este combustibilul cu care duhurile noastre au fost făcute să ardă, sau alimentul cu care spiritul nostru este făcut să se hrăneasca. Nu există altceva.” C.S.Lewis

PRIVEȘTE LA ISUS PENTRĂ MODEL

Încotro te îndrepti pentru a-ți afla chemarea?
Ți se oferă tot felul de modele contrafăcute. Unde este cel Real?

Isus Cristos este Exemplul suprem. Modelul perfect. Eroul desăvârșit. El este expresia perfectă a masculinității. Pe de o parte nutrea o compasiune specială, pe altă parte, El dovedea forță și putere. Suficientă forță și putere care să atragă bărbați și femei puternice să Îl urmeze. Suficientă forță pentru că aceștia să își abandoneze carierele și ambițiile personale și să îi calce pe urme.

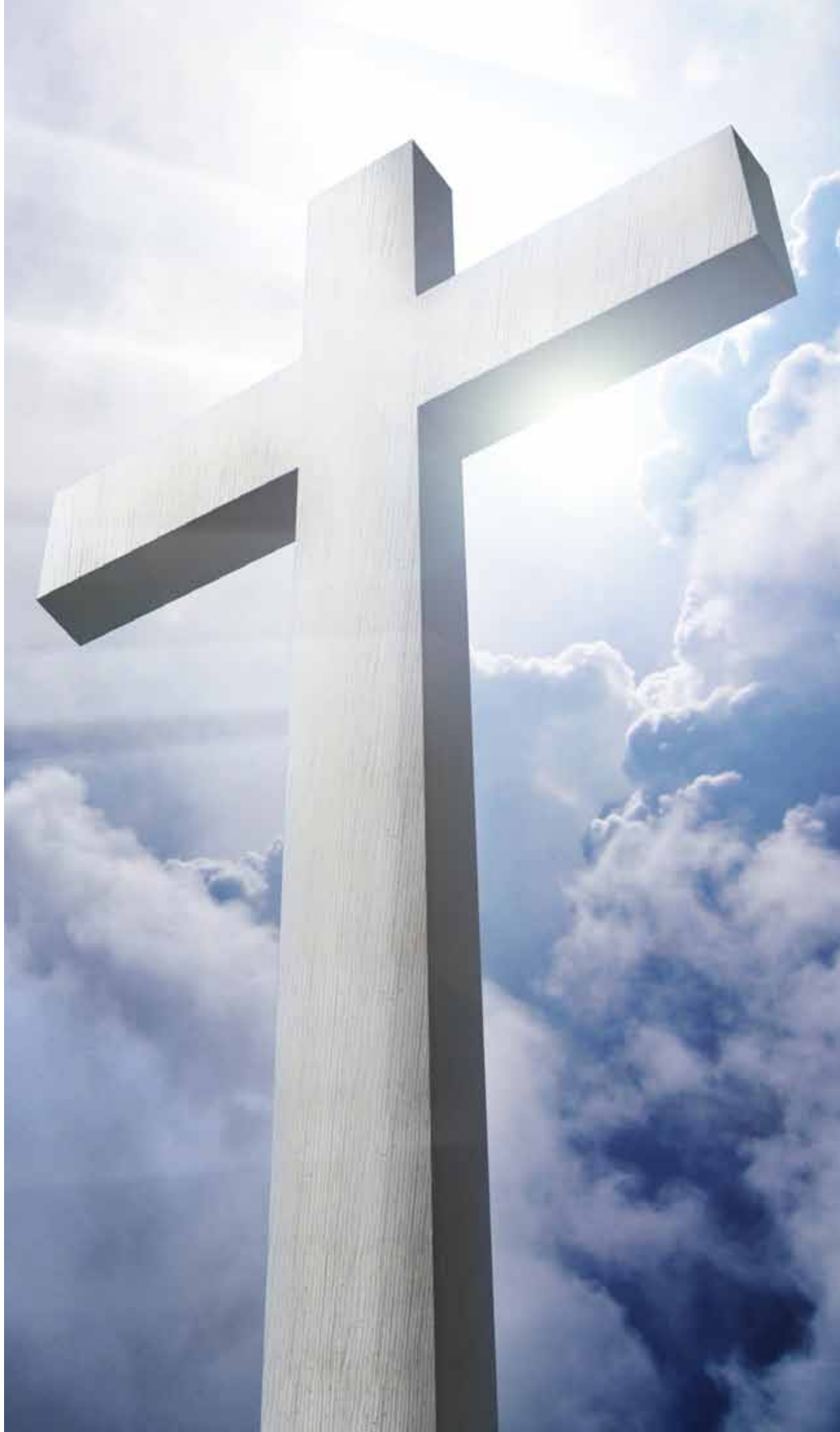
Isus avea simțământul scopului. O viziune clară. Forța direcției. Acel unic lucru ce marchează fiecare aspect al vieții lui Isus era simțământul director al unei cauze.

„ACESTA sunt eu, ACEASTA fac eu, INTRACOLO ma îndrept...și de ce nu ați veni și voi? Era un om cu o misiune precisă. Iată ce a strâns în urma Lui. Iată ce i-a convins într-o singură zvâcnire de inimă să-și lase plasele de pescari sau ciocănele sau catastifele sau orice altceva ar fi făcut pentru a-L urma.

O Mare Lumină. Cum ar fi putut să nu sară în șa, aliniindu-se în urmă-l? O femeie adevărată știe care îi este direcția.

Dusese la bun sfârșit treburile Tatălui Său. El își ridicase ochii în sus spre cer, rostind: „Am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac.” Iată din ce esență este făcută inima unui model perfect. Acea provocare de a birui, ce îți cucerește sufletul.

"TANDREȚEA
LUPTĂTORULUI",
STU WEBER

ONOAREA DE A FI PRIETENI AI LUI ISUS

**“Voi sunteți prietenii Mei,
dacă faceți ce vă poruncesc Eu.”
(Ioan 15: 14)**

Onoarea de a fi prietenii ai lui Isus este cea mai înaltă onoare ce ni s-a acordat nouă, pământenilor.

Isus i-a numit prietenii pe adevărații lui ucenici și le-a dat porunca cea nouă spunând: “Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții cum v-am iubit Eu. Nu este mai mare dragoste decât să-și dea cineva viața pentru prietenii Săi. Voi sunteți prietenii mei, dacă faceți ce vă poruncesc Eu. Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu știe ce face stăpânul său, ci v-am numit prietenii pentru că v-am făcut cunoscut tot ce am auzit de la Tatăl Meu.” (Ioan 15:12-15)

Adevărații ucenici ai Domnului au cunoscut că Isus este Fiul Celui Preaînalt, Mesia despre care vorbesc Scripturile. Porunca Lui este dragostea.

Isus a iubit mulțimile vindecând orbi, ologi, leproși... dar măsura iubirii Lui o vedem în Jertfa Sa nespuse de mare pe care a dat-o pentru mântuirea noastră.

Toți suntem chemați la credința în Hristos și la mântuire, dar mântuiți sunt numai aceia care Îl alegem pe Hristos cel Înviat Domnul vieții noastre și pecetluim această alegere printr-un legământ sfânt.

Tâlhărul de pe cruce a ajuns în Raiul lui Dumnezeu pen-

tru că L-a recunoscut pe Hristos, s-a pocăit, s-a rugat și a primit iertarea Sa. În ultimul ceas al vieții lui, omul acesta a fost mântuit. A fost harul cel mare al lui Dumnezeu.

Noi să ne irosim viața, să nu fim niciodată fără Hristos! Să-L avem necurmat în inimă și să-L iubim. Prietenia Lui este la îndemâna oricui căci Hristos nu este numai Regele Răstignit acum 2000 de ani, Domnul care a înviat și care stă la dreapta lui Dumnezeu, El este și Fratele nostru. Toți care credem în Hristos și-l urmăm cuvântul avem același Tată, pe Dumnezeu.

Rugăciunea este trâmbița de argint prin care strigătul nostru ajunge până la El, este legătura noastră cu Dumnezeu. Ne rugăm în Numele sfânt al lui Isus. Ii mulțumim. Domnul ne vorbește asemeni unui prieten. Ne cheamă să trăim sub legea iubirii Lui. Amin!

Ana-Rodica Blăjan
Biserica BethEl, Tg.Mureș

Omule te pocăiește

Omule nu se pocăiește
Dar când la necaz el este
Strigă: Doamne, milă ai,
Vindecare Tu să-mi dai!

Suflete nu aștepta
Încercarea-n viața ta,
Împlinește-al Său cuvânt,
Cu El să faci un legământ.

Nu oricine zice Doamne,
Tatăl îl va asculta
Doar pe cei care se luptă
Să-mplinească voia Sa.

Azi predă-ți viața ta,
Pune-te în mâna Sa,
Asupra-ți orice-ar veni
Domnul te va izbăvi.

Elena Păcur

Să sărbătorim bărbății

Recenzie 5 mai

“ Ziua bărbatului?! Chiar dacă aceasta nu este declarată oficial o sărbătoare națională, Biblia cuprinde nenumărate exemple de lideri, tați, soți, frați, apostoli- bărbăți ai lui Dumnezeu, după inima Lui, care au lăsat o moștenire frumoasă, datorită umblării lor cu Dumnezeu.

Și în prezent putem privi la astfel de exemple, de bărbăți ce calcă pe urmele lui Hristos. Îi putem vedea lângă noi-păstori, conducători, soți, tați, bunici, frați, prieteni ce ne sunt modele prin dragostea pentru Hristos și oameni. De aceea am ales să îi sărbătorim, să le spunem că le mulțumim și îi apreciem, cu recunoștință față de Dumnezeu pentru modul în care a ales să ne creeze-parte bărbătească și parte femeiască.

Așadar, surorile din familia Betania-Tg. Mureș, doamne și domnișoare, am organizat un eveniment prin care să transmitem acest mesaj de apreciere. Surpriza a fost bine primită, cu bucurie și zâmbete, și am petrecut așa câteva ore, într-o atmosferă călduroasă și de părtășie. Am studiat împreună ce înseamnă credința, nădejdea și dragostea în relațiile dintre noi, căutând să evidențiem modalități practice de a manifesta aceste virtuți din Corinteni 13. Ne-am bucurat și de slujirea femeilor ce au pregătit, cu multă dragoste, o cină delicioasă pe care am savurat-o împreună. Și cred că toți cei ce au participat, sunt de acord că punctul culminant al serii, a fost momentul în care o domnișoară veselă, îmbrăcată în poștaş, a împărțit domnilor câte un “ziar” conceput special pentru acest eveniment: o publicație specială în care au fost surprinse momente frumoase trăite împreună în biserica Betania, cât și fotografii și mesaje de dragoste, apreciere, recunoștință și binecuvântări din inimile soțiilor, mamelor, ficelor, surorilor, bunicilor pentru soți, tați, fii, frați, bunici, prieteni dăruitori de Dumnezeu. În timp ce ziarul era răsfoit, și fiecare citea mesajul dedicat lui, am surprins zâmbete, îmbrățișări, fețe senine și probabil...au fost și câteva lacrimi ascunse.

Sărbătoarea însă nu s-a încheiat aici, ci continuă în fiecare zi, în inimile și în casele noastre, prin rugăciunea, susținerea și prețuirea ce o arătam celor pe care Dumnezeu i-a așezat lângă noi- bărbăți destoinici și cu un caracter ce îl onorează pe Hristos.

Femeile din
Biserica Betania,
Tg. Mureș

Mărturie

“Evanghelia aceasta a împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.”

Matei 24:14

Mă numesc Tatiana. M-am născut într-o familie numeroasă cu 7 copii! Eu sînt cea mai mică. Părinții mei L-au cunoscut pe Isus din tinerețe, de aceea eu am avut fericirea să mă nasc într-o familie creștină. Am fost închinată Domnului din pruncie. Crescând am înțeles că Isus este și Salvatorul meu, de aceea eu L-am primit în inima mea, încă de copilă. În totdeauna cînd mergeam la slujbele divine duminica și în alte zile, eu mereu discutam cu părinții despre Isus despre puterea Sa măreață. Cînd vedeam oameni bolnavi, întotdeauna spuneam: “Eu cred ca Isus îi poate vindeca și pe ei.” Astfel în inima mea s-a născut o pasiune față de cei neajutorați (bolnavi).

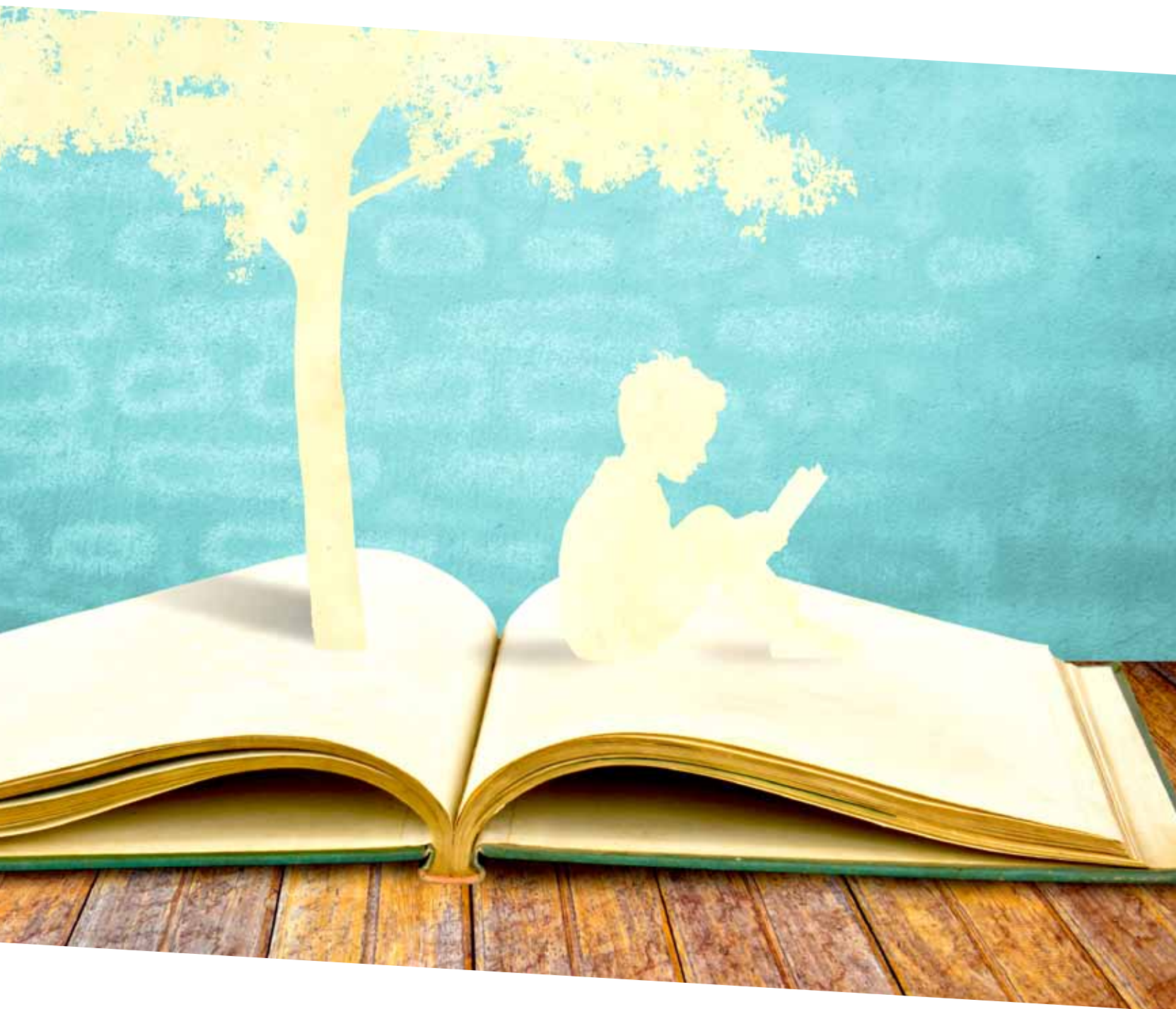
În anul 1991, eu am avut o chemare deosebită din partea Domnului ca să slujesc oamenilor surdo-muți. Am studiat limbajul mimico-gestual în orașul Chișinău. Apoi în anul 1993 am studiat în orașul Moscova unde mi s-a înmănat o diplomă care confirma calificarea mea. Mai bine de 20 de ani slujesc acestor oameni cu dezabilități care deseori sînt neglijăți de societate. Slujind acestor oameni și alți tineri au fost motivați de a studia acest limbaj. Astfel cu ajutorul lui Dumnezeu am reușit să pregătesc ucenici care slujesc în biserici cu diferite confesiuni. Sîntem chemați să aducem evanghelia tuturor oamenilor,

deaceia nu mă limitez. Eu merg oriunde sînt invitată. La momentul actual am în jur la 10 ucenici care la rîndul lor au alți ucenici. Astfel Evanghelia propășește pe întreg pămînt moldav.

La momentul actual slujesc acestor oameni în două biserici pentecostale. Prima biserică este Viața Nouă din Chișinău, unde pastor este Vitalie Rotaru și eu sînt membră. A doua biserică este Lumina Lumii din orașul Bălți care se află la o distanță de 200 km de Chișinău. Pastorul acestei biserici este Sergiu Cremneac, care la rîndul său și-a asumat responsabilitatea de a sluji acestor oameni. Mai bine de doi ani în fiecare săptămînă fac naveta Chișinău – Bălți cu transport public. Oamenii sînt foarte deschiși față de cei ce le cunosc limbajul, au încredere în ei, mereu apelează la un cuvînt de încurajare. Adesea sînt întrebată dacă am în rudenie oameni cu acest handicap și le răspund ca nu am și este pur și simplu chemarea mea de la Dumnezeu. Slujesc cu plăcere, traducând concomitent în

“Eu cred că Isus îi poate vindeca și pe ei.”

două limbi: româna și rusă. Majoritatea surdomușilor din Moldova sînt vorbitori de limba rusă.

Organizăm evanghelizări pentru ei, avem celule de părășie în fiecare săptămînă, la fiecare sărbătoare ei personal prezintă câte un program. Adesea sîntem invitați de către Asociația surdo-mușilor pentru a prezenta program acestor oameni, care

sînt foarte deschiși și ne primesc cu bucurie, în biserică avem mai mulți membri, ei deasemenea au încheiat legămînt cu Domnul în apa botezului. Mulțumesc Domnului pentru slujba ce mi s-a încredințat de a duce vestea evangheliei oricărui grup de oameni și cred că slujirea mea nu se va opri aici... Domnul să fie lăudat!

Tatiana Damian,
Biserica penticostală
Viața Nouă,
or. Chișinău Moldova
Membră al AMCF Cornelius

Dragostea dintâi

32 Dar eu aş vrea ca voi să fiţi fără griji. Cine nu este însurat se îngrijeşte de lucrurile Domnului, cum ar putea să placă Domnului.

33 Dar cine este însurat se îngrijeşte de lucrurile lumii, cum să placă nevestei. 34 Tot aşa, între femeia măritată şi fecioară este o deosebire: cea nemăritată se îngrijeşte de lucrurile Domnului, ca să fie sfântă, şi cu trupul, şi cu duhul; iar cea măritată se îngrijeşte de lucrurile lumii, cum să placă bărbatului ei.

1 Corinteni 7:32-34

Scriptura le numeşte pe femeile necăsătorite fecioare, fiindcă Dumnezeu consideră că, dacă nu aparţii unui bărbat, atunci îi aparţii exclusiv Lui. Unele dintre fete nu înţeleg beneficiile statutului de femeie necăsătorită. Adevărul este că, atâta timp cât nu eşti căsătorită, ar trebui să fii implicată într-o relaţie personală şi profundă

cu Dumnezeu, fiindcă atunci când te căsătoreşti, îţi canalizezi înspre soţul tău toată pregătirea pe care ai acumulat-o în perioada dinainte. Apostolul Pavel abordează subiectul acesta în prima sa epistolă adresată bisericii din Corint.

Femeile necăsătorite uită deseori câteva avantaje foarte importante de care se bucură. La ora cinci dimineața pot sta în pat, rugându-se în Duhul până la șapte și jumătate, fără să trebuiască să răspundă nevoilor nimănui. Se pot închina Domnului oricând și oricum doresc.

Deseori, cei care slujesc în biserică aud femeile necăsătorite plângându-se cu privire la nevoia lor de a avea un soț. Sau membrii bisericii se leagă de fetele necăsătorite. Rareori se întâmplă ca o asemenea femeie să se laude cu relația cu Domnul pe care și-o poate întări fără opreliști. Dacă te găsești în această categorie și te plângi că ai nevoie de cineva în viața ta, îți sugerez să profiți de acest timp în care nu trebuie să te gândești la alte obligații de familie. Câtă vreme este necăsătorită, o femeie trebuie să recunoască faptul că are oportunitatea unică de a se zidi pe sine în Domnul, fără secătuirea care poate surveni mai târziu, în urma numeroaselor responsabilități ale vieții de familie.

Nu este nimic greșit cu dorința de a te căsători! Ceea ce doresc să subliniez este faptul că tu trebuie să te îngrijești să fii pe placul Domnului câtă vreme nu ești măritată. Slujește-i Lui. Lasă-L să te vindece și să te elibereze în timp ce l te închini. Femeile necăsătorite ar trebui să fie cele mai dedicate din biserică. O femeie căsătorită poate avea un soț care are doar anumite abilități, în vreme ce Dumnezeu poate face totul. Ce privilegiu să fii căsătorită cu El! Dumnezeu are pregătită o ungere deosebită pentru femeia care este liberă să-L caute. Aceasta nu înseamnă că este greșit să dorești să te bucuri de compania fizică a cuiva. Dumnezeu a rânduit nevoia aceasta. Însă, în timp ce aștepti, înțelege faptul că Dumnezeu se consideră soțul tău. De aceea, ai grijă cum îl tratezi. El se consideră bărbatul tău, de aceea îți face tot felul de favoruri deosebite. El este cel care te-a înzestrat cu frumusețe. El ți-a purtat de grijă chiar și când nu ai băgat de seamă. El este sursa tuturor darurilor bune. El ține totul în mișcare și se îngrijește de nevoile tale zilnice. El ți-a deschis în față ușile. El este prijinul

tău, prietenul tău și însoțitorul tău.

Perioada aceasta din viața ta are menirea de a-ți încărca bateriile. Este o perioadă în care te poți răsfăța, îmbăindu-te în lapte și miere. Poți sta întinsă în vană închinându-te Domnului. Aceasta este o slujire la care ești chemată. Dumnezeu vrea să aibă cu tine o relație dulce de dragoste. Cuvintele acestea nu au un sens carnal, ci reflectă realitatea pură. Dumnezeu vrea să te țină în brațe. Dorește să vi la sfârșitul zilei să-l spui:

“O, Doamne, de-abia am reușit să fac față tuturor problemelor. Uf, atâtea am avut de făcut, mă bucur atât de mult că Te am în viața mea. Cei din jur s-au tot legat de mine, dar îți mulțumesc pentru relația pe care o am cu tine. Abia am așteptat să fiu singură, ca să mă pot închina Ție, să Te pot lăuda și preamări. Tu ești Cel care îmi dă tăria să merg mai departe. Tu îmi iubești sufletul, mintea, emoțiile, atitudinea și dispoziția. Ține-mă în brațe. Atinge-mă. Întărește-mă. Lasă-mă să te binecuvântez! Am pus deoparte seara aceasta pentru noi, e doar a noastră. Nu sunt atât de ocupată să nu am timp pentru Tine, căci, dacă nu am timp pentru Tine, cu siguranță că nu voi avea nici pentru soț. Trupul meu îți aparține. Nimeni nu mă atinge în afară de Tine. Sunt sfântă și cu trupul, și cu duhul. Nu las adulterul să se

strecoare în relația noastră. Trupul meu este numai al Tău.”

A fi singur înseamnă a fi un “întreg”. Dumnezeu te împodobește cu slavă, cu putere și cu strălucire. Dumnezeu, te împodobește pe dinăuntru. La un moment dat, îți va ieși în cale un bărbat care te va privi în ochi. Nu se va uita dacă ochii tăi sunt albaștri ori dacă rimelul a arătat sau nu cum trebuia. Te va privi în ochi și va vedea în ei încredere, pace, dragoste și viață.

Poate că te temi din pricina trecutului tău sau poate îți spui că nu ești atrăgătoare ori valoroasă. Nu este adevărat! Dumnezeu a pictat o minunată operă de artă, iar tabloul acela ești tu!

Nu ceea ce spun oamenii despre tine te face diferită, ci ceea ce spui tu însăși și ceea ce are Dumnezeu de spus contează cu adevărat!

Sursă : femeia binecuvântată,
TD&Serita Ann Jakes

Ruxandra Petrina
Biserica Betania
Tg. Mureș

Să cunoaștem

"Să cunoaștem, să căutăm să cunoaștem pe Domnul! Căci El se ivește ca zorile dimineții, și va veni la noi ca o ploaie, ca o ploaie de primăvară, care udă pământul!"

Osea 3:6

Aști despre Dumnezeu este un lucru, dar a-L cunoaște pe El este cu totul și cu totul alt ceva. A ști despre El este a citi cărți, a asculta predici, dar a-L cunoaște pe El este a te întâlni personal cu El. Cunoașterea de Dumnezeu este treptată și nu trebuie să ne descurajăm, dacă această cunoaștere este înceată, trebuie să perseverăm și să creștem în cunoașterea Lui ca să putem împlini voia Lui. Dumnezeu prețuiește părțasia cu noi, și ea este unică, El nu are, nu a avut, și nici nu va avea vreodată pe altcineva ca tine. Să-L cunosc pe Dumnezeu înseamnă mult mai mult, înseamnă încredințare totală în brațele Lui, că nimic și nimeni nu poate schimba planul cu privire la mine. În El avem o identitate, eu sunt ceea ce spune Dumnezeu că sunt.

Cunoscându-L pe El înseamnă viitor, nădejde, schimbare în bine, un țel, o destinație precisă. Dumnezeu nu este numai Creatorul, El este interesat de noi cu lux de amănunte, de fiecare detaliu din viața noastră, de progresul nostru în credință, în viața de familie, afaceri, serviciu, etc. El dorește ca noi să fim fericiți, împliniți, El este credincios și nu a uitat nici una din promisiunile pe care ni le-a făcut, ele stau gata să se împlinescă. Asta înseamnă să-L cunoaștem, pe Dumnezeu să nu-L limităm, să ne încredem în El că are puterea de a transforma lucrurile, circumstanțele în bine. Noi, suntem în planul Lui și nu depindem de sistemele lumii. Da, El doar se folosește de ele dar noi depindem doar de Creator, în El avem speranța, speranța pentru o viață mai bună pentru un viitor mai bun, avem pace, bucurie....De aceea este important ca noi

să ne dorim să-L cunoaștem și mai mult. Dumnezeu dorește să se implice în viața noastră, doar că noi, trebuie să-l dăm acceptul. El nu vine cu forța, El așteaptă și așteaptă și-ți spune: Sunt aiciEl dorește să ni se descopere, dorește o relație, o relație de prietenie.

'Am ajuns la cunoștință că tot ce face Dumnezeu dăinuiește în veci, și la ceea ce face El nu mai este nimic de adăugat și nimic de scăzut, și că Dumnezeu face așa pentru ca lumea să se teamă de El.'
Eclesiastul 3:14

Vino la izvorul vieții

*Cu Domnul inima ți-e plină,
Viața e numai lumină.
Sub soarele Isus Hristos,
Tot ce e-n jur e luminos.*

*O, El e cel ce te iubește,
Cu bucurie te primește,
Să-ți dea o viață din belșug
Să nu mai fi din cei ce fug.*

*Pe calea lată spre pierzare,
O, nu da tuturor crezare.
Ascultă susurul cel blând
Ce se aude azi, chemând.*

*El să te ajute vrea,
Nu zăbovi în noaptea grea.
Când încercarea este mare
Numai la El găsești scăpare.*

*Din El curg râuri și izvoare
Ce te inundă-n încercare
Și astfel tu, biruitor,
Vei trece prin acel cuptor.*

*Și-l vei slăvi pe Cel ce are
Viața cea nemuritoare
Ce a promis-o orișicui,
Celor ce rămân în voia Lui.*

Elena Păcur

„Cui îi oferi prietenia?”

Ered că cu toții știm povestioara din Biblie a lui Zacheu. Sunt și cântece pe care copii le cântă despre acel om micuț numit Zacheu. Pe mine m-a impresionat mult alegerea făcută de Isus pe când intrase în renumita cetate Ierihon. Un om bogat, numit Zacheu, mai marele vameșilor (un fel de Director al zilelor noastre) căuta să vadă cine este Isus, este scris în Cuvânt, dar el fiind mic de statură, a alergat înaintea mulțimii care îl însoțea pe Isus și s-a urcat într-un dud. Însă

Isus, ajungând în dreptul aceluia copac a ridicat ochii în sus (știind că Zacheu este acolo) și i-a zis să se dea jos, pentru că vrea să intre în casa lui și să rămână la el.

Tema acestui număr al revistei este despre prietenie. Mie, mi-a vorbit mult acest pasaj din Biblie. Când am meditat mai mult la el, am văzut de fapt pe Isus oferindu-și prietenia SA, unui vameș păcătos, care înșela și păcălea oamenii săraci..., și nu numai. Îl văd pe Zacheu curios și gata să-L cunoască pe Isus, cocoțându-se într-un copac doar, doar îl va zări, nevrând să piardă

această ocazie, poate unică pentru el. Dar Isus știa de curiozitatea lui Zacheu și starea inimii lui. Zacheu tânjea după prietenia lui Isus, dorința de a-L cunoaște și în același timp dorința lui Isus a fi gata de a-și oferi prietenia unui păcătos ca și el. Dar ce sacrificiu a făcut Zacheu ca să merite o așa onoare? Să intre Isus în casa lui! Dar să nu uităm ce șușoteau oamenii pe la colțuri de stradă...”cum Isus să meargă în casa unui vameș??? Dincolo de toate aceste aspecte, Isus a ales să-i ofere prietenia Sa, în fața tuturor. Domnul Isus, mai mult decât prietenia, a văzut nevoia și foamea lui Zacheu pentru schimbare, pentru o viață înnoită, restaurată, a mai văzut generozitate, ospitalitate, dar ce a ales Isus să vadă este impresionant, a ales să vadă partea pozitivă a caracterului său, știind bineînțeles și de cea negativă. Dar de această parte negativă, Domnul îl lasă chiar pe el, pe Zacheu să și-o recunoască. Asta îmi place foarte mult. Pune-ți întrebarea: cui vrei să-i oferi prietenia? Celui care o va prețui sau celui căruia tu urmărești să-i cerșești atenție?

Fii ca Isus, draga mea, alege să trăiești în ascultare și când Domnul te va trimite în casa unei vameșe, nu refuza, du-te și du odată cu tine și mântuirea Lui Isus Hristos. Lasă să lumineze Isus prin tine în casa celei căreia îi vei trece pragul. Oferă-ți prietenia, zâmbind și spunând ce a făcut Hristos la cruce. Ce a urmat dacă Isus a ales să-și ofere prietenia? Zacheu a ales schimbarea. Șă-și pună viața în ordine, acum nu-și putea permite să piardă prietenia Celui căruia i-a oferit totul o viață restaurată. Dragă mea, poate zici că ești credincioasă, că ai viața restaurată, pusă la adăpost; dar dacă te mulțumești și te gândești ca doar tu să beneficiezi de marele DAR a Lui Isus-MĂNTUIREA, și nu-ți oferi prietenia, casa ta, masa ta și celor care duc o viață ca și cea a lui Zacheu, dacă nu ești gata a-ți lăsa confortul tău plăcut și a intra în casa celor nemântuiți, a duce Vestea Bună, cum crezi că privește Isus la o astfel de atitudine? Valabil și pentru mine și vă încurajez și pe voi dragi cititoare să facem ce a făcut Isus. A merge și a intra în casele oamenilor aducând lumina

Evangeliei lui Isus Hristos. Haideți să facem un pas dincolo de limitele, barierele puse tot de noi, și să oferim prietenia noastră, celor care tânjesc după un zâmbet, după o îmbrățișare, după o supă caldă sau după o vorbă la o cană cu ceai. M-am întrebat de multe ori și încerc să-mi imaginez ,cum o fi arătat oare, fața lui Zacheu, când Isus i-a spus să se dea jos din copac, pentru că vrea să mearga la el și să rămână în casa lui. Aș fi vrut să fi văzut sclipirea din ochii lui Zacheu, fața lui transfigurată de fericire și inima săltând de bucurie. Probabil a sărit imediat din acel pom, a fugit spre casa lui și repede a pregătit locul, masa celui căruia îi oferise atenția și prietenia și care i-a schimbat destinul. Vrei să schimbi destinele altora oferindu-ți prietenia? Ești tu gata să nu te mai plângi că nu ai timp de tine, dar să mai ai pentru alții? Dacă te vezi pe undeva pe aici, te încurajez să fii ca Zacheu și lasă-L pe Isus să te viziteze, să fie musafirul, oaspetele care vrea să intre la tine și să rămână în casa ta, în viața ta, în inima ta. Întrebarea mea este cine ești tu? Uce-

nicul lui Isus sau Zacheu? Și unul și altul și-au oferit prietenia reciproc. E o lecție bună, nu-i așa? Eu m-am dat jos din dud cu mulți, mulți ani în urmă pentru a-i face loc lui Isus în casa mea, în inima mea și în tot ceea ce fac. În fiecare zi de atunci am nevoie să mențin prietenia oferită de Isus și să o ofer și altora.

Tu pe unde te afli? Ești încă tot în dud sau înca te chinui să cobori? Eu, am fost ca Zacheu, dar acum am o viață restaurată și o chemare clară să fac ce a făcut Isus, să intru cu Evangelia prieteniei în casele celor care au nevoie de ea. Fii și tu gata să-ți oferi prietenia celor a căror inima e gata ca și a lui Zacheu !

Crenguța Stoian
Tineri Pentru Misiune
Tg,Mures

Iertare **VS** Neiertare

Pentru a reuși să strângem cât mai multe rezultate, pentru a trăi cu scop și a avea împliniri pe plan familial, profesional, social și spiritual avem nevoie de multă energie pozitivă.

Dar sunt zile și zile, sunt momente în care simțim că am putea dărâma și munții, dar sunt și din acelea în care simțim că doar ne târâm, fără pic de putere. De unde vin aceste oscilații ale nivelului de entuziasm și de energie sufletească de care dispunem?

Căutând și analizând, am identificat un hoț al energiei și al bune dispoziții. Aș vrea să-l prindem azi și să nu-i mai dăm voie să fure nimic de aici înainte. Despre cine să fie vorba? Numele lui este Neiertare. Zilnic, avem tendința să fim supărați pe semenii noștri, cu voia sau fără voia lor. Și cred că sunteți de acord că oamenii cei

mai apropiați ne greșesc cel mai mult: părinții, soțul/soția, copiii, vecinii, colegii de birou, vânzătoarea de la magazin, medicul de familie, toți ne greșesc, toți ne dezamăgesc sau ne „taie” din dreptul nostru, adeseori. De ce?

Pentru că suntem ființe umane imperfecte și, cu toată straduința lor, nu pot fi întotdeauna pe placul nostru. Unii dintre ei își cer scuze, chiar regretă, pe când altora nici nu le pasă. În momentul în care cineva ne greșeste apare indispoziția, supărarea, uneori chiar ne răzbunăm. Alteori, iertăm. Suntem selectivi: pe unii îi iertăm, pe alții nu... și așa mai departe. Corect este să iertăm.

Dar asta nu e ușor și, de multe ori, chiar dacă ne străduim, tot nu ne putem detașa de resentimente. M-am întrebat: de ce se întâmplă astfel? Am constatat că noi încercăm să aplicăm o iertare de suprafață, o atitudine de fațadă, dar în

IERTAREA AUTENTICĂ

A O LUA, CU
ADEVĂRAT, DE
LA CAPĂT CU
PERSOANA
VINOVATĂ
ȘI A O PRIVI CA ȘI
CÂND NU NE-AR FI
GREȘIT NICIODATĂ,
ACORDÂNDU-I
TOATĂ ÎNCREDEREA
ȘI AFECȚIUNEA

suflet păstrăm o bulină neagră în contul celui care ne-a greșit. Aceasta este o falsă iertare și este tot una cu neiertarea. Chiar dacă nu ne răzbunăm, chiar dacă nu atacăm prin spate pe cel care ne-a greșit, chiar dacă îi spunem că l-am iertat... Trebuie să ștergem din mintea noastră acea experiență. Cum este iertarea adevărată?

Ea ne aduce pacea și bucuria în suflet. Ea nu păstrează amintirea acelor greșeli făcute.

Uneori, pentru un lucru mic, ne supărăm atât de tare și nu ne mai putem reveni zile în șir și poate chiar mai mult. De ce? Pentru că nu e vorba de o singură greșeală, ci de un adevărat dosar sau chiar o întreagă arhivă pe care mintea noastră l-a constituit în dreptul celui care ne-a greșit.

A ierta cu adevărat înseamnă a privi pe cel care a greșit ca și când n-ar fi greșit niciodată. Înseamnă a avea încredere și a-i transmite că are valoare și că suntem gata să continuăm relația ca și înainte de momentul supărării. Și de un infinit de ori...

Atunci când iertăm primim pace și sufletul nostru intră în legătură cu Dumnezeu. De fapt, puterea de a ierta cu adevărat o primim de la Dumnezeu. Dacă era vorba de pâinea noastră cea de toate zilele și de iertare, trebuie să știm că Domnul Isus Cristos este Pâinea Vie care s-a coborât din cer și dă lumii Viață. Decât cei care se hrănesc cu această Pâine – Isus, primesc Viață, adică trăiesc așa cum a trăit Isus.

Un frumos cântec creștin spune: "Iubire, iertare, aceasta-i Golgota, E prețul pe care L-a plătit Isus pentru viața ta! "

Neiertarea – cea mai mare povară... Și cum de nu ne dăm seama de acest lucru? Deși suntem sufocați de greutatea neiertării și a resentimentelor, le ținem strâns în brațe și în inimă. Deși ne încovoie spatele tot nu îi dăm drumul. Doamne, câtă mizerie ni se adună în suflet atunci când nu iertăm, câte poveri ne apasă, ne sufocă și nu mai putem vedea ce e bun și valoros în semenii, nici chiar în cele mai dragi persoane și nici în cei care țin cu adevărat la noi. Am descoperit că, din cauză că nu am iertat în mod real, am acumulat multe gânduri negative, resentimente care mă făceau să sufăr, să mă simt abandonată, să nu mai am încredere în semenii. Fața mea era tristă, desfigurată, îmbătrânită, nu mai aveam putere să zâmbesc și nu mai puteam face lucruri elementare. De fapt, neiertând de atâta timp simțeam că mi s-au „tăiat” puterile, că am pierdut speranța. Eram ca un muribund.

Iertarea – cel mai mare dar pe care ni-l putem face nouă înșine, dar și semenilor. Când am descoperit acest lucru m-am învoit să iert, să iert cu adevărat. Trebuie să ne hrănim cu iertare în fiecare zi, pentru că în fiecare zi cineva ne greșeste și, cu siguranță, fiecare dintre noi greșim altora, chiar dacă, de cele mai multe ori, nici nu ne dam seama. Rostirea rugăciunii domnești ne obligă la iertare: „... Dă-ne nouă pâinea ... Și ne iartă nouă greșelile ...”. Așa cum, zilnic, avem nevoie de pâine ca și element de bază în alimentație, tot așa avem nevoie să ne hrănim sufletește cu iertare.

“IUBIRE, IERTARE, ACEASTA-I GOLGOTA,
E PREȚUL PE CARE L-A PLĂTIT ISUS
PENTRU VIAȚA TA! “

Este foarte adevărat că Isus, în cele mai grele chinuri pe cruce, a fost un model perfect de iertare pentru noi, când a rostit rugăciunea: „Tată, iartă-i, că nu știu ce fac” (Luca 23:24).

Iată hoțul care ne fură bucuria, pacea, speranța, care ne întunecă fața și ne „descarcă bateria”. Cum putem scăpa de el? Să ne propunem ca, în fiecare zi, să iertăm ori de câte ori va fi nevoie și să nu ne mai amintim de greșelile care ni s-au făcut.

Cum iartă Dumnezeu, așa să iertăm și noi: „Cât este de departe răsăritul de apus, așa îndepărtează EL păcatele noastre de la noi” (Psalmul 103:12), și nu își mai aduce aminte de ele pentru că le-a aruncat în Marea Uitării.

Doamne, ajută-ne !

Rodica Baci
Biserica Betania
Tg. Mureș

FERICIRILE DE PE MUNTELE CĂSNICIEI

Ferice de bărbatul și soția care vor ști să fie afectuoși și să se iubească pînă la sfârșitul zilelor lor.

Ferice de bărbatul și soția care sunt curtenitori și politicoși unul cu altul la fel cum sunt cu prietenii lor.

Ferice de soțul și soția care au simțul umorului, pentru că acesta este un amortizor pentru multe din șocurile vieții.

Ferice de cei ce se iubesc și trăiesc ca soț și soție pînă la sfârșitul vieții, respectându-și jurămintele de căsnicie, căci ei vor fi cu adevărat fericiți în viață.

Ferice de cei ce vor fi mulțumitori lui Dumnezeu pentru toate binecuvântările vieții lor și care vor avea zilnic un timp special de a citi Biblia și de a se ruga împreună.

Ferice de cei ce nu-și vorbesc niciodată cu asprime și nu se ceartă, căci ei vor face din casa lor un cămin al dragostei și buneî înțelegeri.

Ferice de soțul și soția care vor ști să-și rezolve problemele singuri, fără ajutorul părinților sau rudelor.

Ferice de soțul și soția care își dedică viețile și căminul pentru gloria lui Cristos și a Împărăției Sale.

„Între zâmbete și suspine”, Petru Lascau

Căminul un loc potrivit pentru Isus

Un om bogat a cumpărat un tablou foarte scump, care-l înfățișa pe Isus.

L-a adus acasă și a început să caute un loc potrivit în casă unde să-l așeze. În final l-a chemat pe arhitectul casei și acesta i-a spus: „Domnule, nu poți potrivi nicăieri în casa dumneata tabloul acesta! Trebuie să vă construiți casa special pentru acest tablou”. Câtă dreptate. Trebuie să ne punem casa special în rânduiala pentru a-L putea invita pe Isus să locuiască în ea.

Niciodata nu-i tarziu

Socrate, la o varsta foarte înaintată, a învățat să cânte la un instrument muzical.

Cato, la vârsta de 80 de ani, a început să învețe limba greacă.

Petarca, între 70-80 de ani, a început să învețe limba latină.

Ludovico, la vârsta de 115 ani, și-a scris memoriile.

Franklin nu și-a început scrierile filosofice numai după vârsta de 50 de ani.

Ogilvie, traducătorul lui Homer și Vergiliu, nu a știut nici latina nici greaca până la vârsta de 50 de ani.

Epigrama

De vrei iubirea s-o cunoști,
Paharul ei să dea peste măsură,
Când ai greșit... să recunoști.
Când ai dreptate... taci din gură..

De la nuntă adunate

„Între zâmbete și suspine”, Petru Lascau
O familie este formată dintr-un soț care are o idee,
din copii care spun că nu se poate face și o soție care o pune în aplicare.

*
Familia care se roagă împreună rămâne împreună.

*
Un bărbat îndrăgostit este incomplet pînă ce nu se însoară. După aceea este terminat.

*
„Nevestelor, faceți astfel ca barbații voștri să vină cu bucurie acasă, și voi bărbaților, purtați-vă astfel ca ele să regrete că trebuie să plecați de acasă.” - Luther

*
Cum să fii fericit: Pazește-ți inima de ură, mintea de îngrijorări,
trăiește simplu, așteaptă puțin de la viață, dăruiește mult, cântă des, roagă-te întotdeauna,
uită de tine însuși, gândește-te la alții,
și la sentimentele lor, umpleți inima cu dragoste, răspândește lumina în jurul tău.

*
Toți bărbații se nasc liberi, dar unii se căsătoresc.

*
Un băiat este singurul lucru pe care-l poate folosi Dumnezeu ca să facă un bărbat.

*
Predică Evanghelia tot timpul. Dacă este necesar, folosește cuvintele. - Francisc d'Assisi

Diferențe la nivel emoțional între bărbați și femei

El are nevoie de Încredere

Atunci când femeia are o atitudine deschisă și receptivă față de soțul ei, el simte încrederea pe care ea i-o oferă. Să ai încredere înseamnă să crezi că el își dorește și oferă ce are mai bun. Dacă reacțiile soției demonstrează o atitudine pozitivă față de abilitățile și intențiile sale, nevoile emoționale ale soțului, în ce privește încrederea, sunt îndeplinite. Astfel el este mult mai grijuliu și atent față de sentimentele și nevoile ei.

El are nevoie de Acceptare

Când o soție iubitoare își acceptă soțul fără a încerca să îl schimbe, el se simte acceptat. O atitudine de acceptare afirmă statutul lui. Nu înseamnă ca ea îl consideră perfect, dar indică faptul că nu încearcă să îl îmbunătățească, nefiind mulțumită de cine este el. Când un bărbat se simte acceptat este mult mai ușor pentru el să asculte sfaturile, și să ofere înțelegerea de care ea are nevoie.

El are nevoie de Aprecieri

Atunci când soția confirmă beneficiile personale și valorile ce rezultă din efortul și comportamentul soțului, el se simte apreciat. Aprecieria este o reacție naturală la susținere și sprijin. Simțindu-se apreciat, soțul știe că efortul său nu e irosit, și e încurajat să facă mai mult. Când e apreciat se simte automat împuțernicit și motivat să își respecte partenera mai mult.

El are nevoie de Admirație

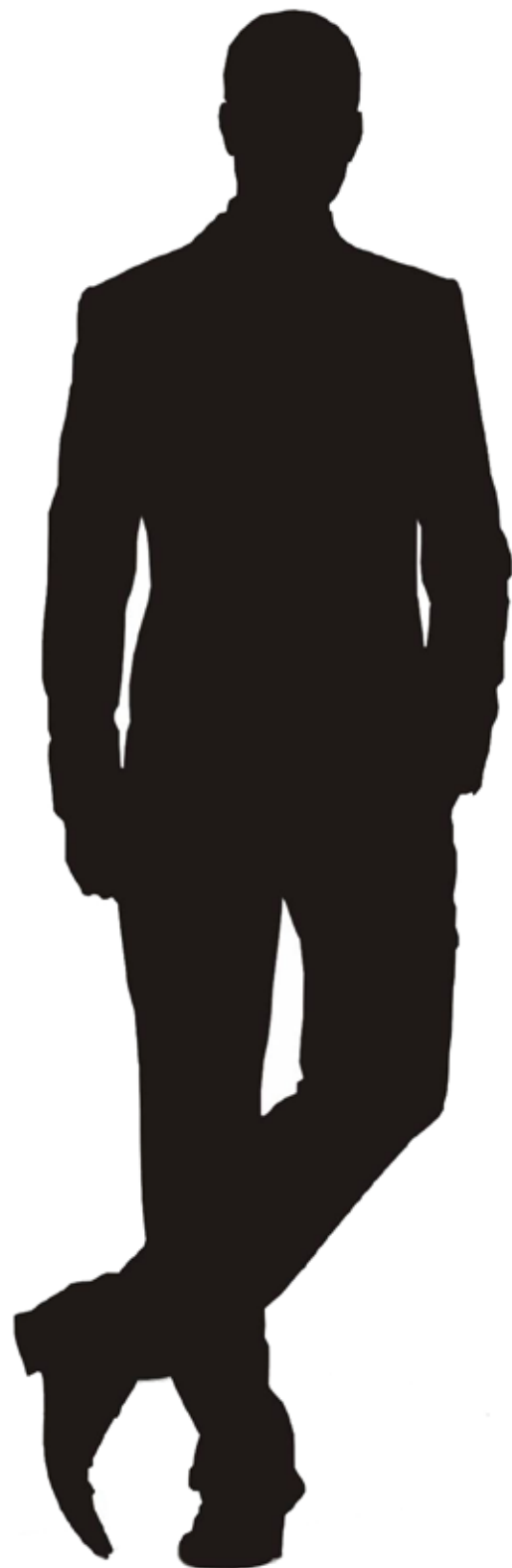
Așa cum o femeie are nevoie de devotamentul soțului ei, bărbatul are o nevoie primară de a se simți admirat de către ea. Să îți admiri soțul înseamnă să îl privești cu uimire, încântare și aprobare. El se simte admirat când caracteristicile și talentele sale unice îi produc ei bucurie și încântare. Simțindu-se admirat, se simte suficient de în siguranță încât să îi ofere devotament.

El are nevoie de Aprobare

Majoritatea bărbaților au adânc în suflet o dorință de a fi eroul sau prințul fermecător al soției. Semnul că a trecut testele ei este aprobarea ei. Atitudinea de aprobare a femeii confirmă calitățile bărbatului și exprimă o satisfacție globală de a fi cu el. Această atitudine recunoaște intenția lui de a fi la potențial maxim. Când primește aprobarea de care el are nevoie, cu o mai mare ușurință va putea să valideze sentimentele ei.

El are nevoie de Încurajare

În mod similar, bărbatul are nevoie să fie încurajat de soția lui. Atitudinea ei de încurajare întărește nădejdea și curajul lui de a exprima încredere în abilitățile și caracterul lui. O soție cu o atitudine ce exprimă încredere, acceptare, apreciere, admirație și aprobare, își încurajează soțul să fie cel mai bun bărbat care ar putea fi. Încurajarea îl va motiva să îi ofere ei ce au nevoie: reasigurarea că e iubită.

Ea are nevoie de Grijă

Când bărbatul demonstrează interes cu privire la sentimentele soției lui și o preocupare sinceră pentru starea ei de bine, ea se simte iubită și îngrijită. Când el o face să se simtă specială, ea începe să aibă tot mai multă încredere în el. Când are încredere în el, devine mai deschisă și receptivă.

Ea are nevoie de Înțelegere

Când bărbatul o ascultă fără a o judeca, ci arată empatie permițându-i să își exprime sentimentele, ea se simte auzită și înțeleasă. Cu cât această nevoie a ei este îndeplinită, cu atât mai ușor este pentru ea să îi acorde acceptarea de către el are nevoie.

Ea are nevoie de Respect

Când soțul îi răspunde într-un mod în care îi confirmă drepturile, dorințele și nevoile, ea se simte respectată. Când comportamentul lui ia în considerare gândurile și emoțiile ei, femeia e sigură de prețuirea și respectul ce i se oferă. Simțindu-se respectată, ea va oferi cu ușurință aprecierea pe care el o dorește.

Ea are nevoie de Devotament

Când soțul oferă prioritate nevoilor soției ei și cu bucurie își ia angajamentul de a sprijini și împlini nevoile ei de a fi specială și iubită, el reușește să îi împlinească nevoia de devotament. Când nevoile și sentimentele soției devin mai importante decât propriile lui interese, cum ar fi

munca sau recreația, ea se simte specială și apreciată. Femeia ce se va simți ca fiind prioritatea nr 1 în viața soțului ei, îl va admira pe acesta.

Ea are nevoie de Validare

Când bărbatul nu va obiecta și argumenta constant față de sentimentele și dorințele ei, ci le va și accepta și confirma, ea se va simți iubită. Atitudinea lui de validare confirmă dreptul soției de a se simți în modul în care o face. Când un bărbat învață cum să transmită atitudinea lui de validare, va primi aprobarea de care el are nevoie.

Ea are nevoie de Reasigurare

Când bărbatul în mod repetat dovedește că îi pasă, înțelege, respectă, validează și e devotat partenerei sale, nevoia sa de a fi asigurată că e iubită, e îndeplinită. O atitudine de reasigurare îi transmite femeii că ea este iubită în mod continuu. Pentru a satisface nevoia de asigurare, el trebuie să îi reamintească din nou și din nou cât de mult o iubește și cât de devotat îi este doar ei.

Naomi Bota
Biserica Betania
Tg. Mureș

Frumusețea prin ochii lui Dumnezeu

Lizzie Velasquez în vârstă de 24 de ani, s-a născut cu o afecțiune extrem de rară, care nu permite corpului ei să depoziteze grăsimi. În afară de a fi sub-ponderală, ea este de asemenea lipsită de vază la un ochi.

În 2012, au început să circule informații online, care au numit-o pe Lizzie „cea mai urâtă femeie din lume.” Un clip despre Lizzie, a fost încărcat pe YouTube, fără știrea ei, și a adunat peste patru milioane de vizualizări, cu mii de comentarii urâte.

Cu toate acestea, în loc să cadă la pământ înfrântă, Lizzie s-a ridicat deasupra circumstanțelor vieții ei și ne-a arătat ceea ce este într-adevăr adevărata frumusețe, ceea ce Dumnezeu a plantat cu atâta măiestrie în viața ei. Iată ce spune ea despre luptele și victoriile ei alături de Domnul:

1 . Lucruri rele se întâmplă oamenilor buni:

Se întâmplă lucruri rele oamenilor buni și nevinovați tot timpul - pur și simplu. În cazul lui Lizzie, ea a devenit o țintă pentru agresorii online, pentru nici un alt motiv decât faptul că ea iese în evidență prin felul în care arată. Și de foarte multe ori, lucrurile rele ne prind cu garda jos. Nu trebuie să provocăm alte persoa-

ne pentru ca ele să ne provoace pe noi. Tu nu trebuie să faci nici un rău pentru ca lucruri rele să ți se întâmple. În toate trebuie să fii asemenea Domnului Isus, blândă și plină de dragoste pentru cei ce îți greșesc cu voie sau fără voie.

Fii prietena dușmanilor tăi!

2 . Nu te îndoi de lucrarea Domnului în tine.

De multe ori, atunci când vin atacurile altor persoane, primele noastre gânduri sunt: „Unde am greșit?”, „Ce am făcut să merit asta?”, „Sunt o persoană rea?”. STOP! Oprește-te! Nu încerca să găsești motivații pentru lucrurile pe care nu le poți controla. Începe-te în Domnul cu toată inima știind ca toate lucrează în favoarea celor ce se încred în EL.

Fii prietena ta în primul rând, atunci când semenii tăi nu sunt!

3 . Tu valorezi mai mult decât ceea ce spun sau gândesc oamenii despre tine!

**Ești ceea ce crede Dumnezeu despre tine!
Ești prietena Lui!**

4 . Să nu cazi în mentalitate de turmă:

Nu sări în prăpastie doar pentru că toată lumea face asta! Noi am „primit un Duh de înfiere, care ne face să strigăm „Ava”, adică „Tată”! (Romani 8:15). Ești a Lui și acest lucru îți va da toată încrederea de care ai nevoie pentru a te simți întreagă! **În lume necazuri veți avea, dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea (Ioan 16, 33).**

5 . Este inutil a răspunde focului cu foc!

Când ești jignită, este instinctiv să vrei să lovești înapoi cu furie, să vrei să faci persoanele responsabile să sufere. Cu toate acestea, singurul lucru pe care trebuie să-l faci este să te rogi pentru ei: **Matei 26:41 „Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă.”**

6 . Nu-i lăsa pe alții să te definească!

Nu-i crede pe oameni când spun că nici odată nu vei realiza nimic în viață. Nu- i lăsa să îți definească viața sau viitorul. Nu lăsa societatea sau persoanele să te orbească cu definițiile lor despre ceea ce este frumos și ceea ce nu este și ceea ce este de succes și ceea ce nu este. Ai încredere în Domnul tău care zice: „ *Caci Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde...*” *Ieremia 29:11*

7 . Luptele vieții sunt necesare pentru creșterea noastră!

Există un scop în luptele vieții! Fără ele, am rămâne la fel. Lupte nu numai că ne fac oameni mai puternici, mai buni, mai înțelepți, dar ne descoperă voia Lui pentru viețile noastre. „*Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului*” (2 Corinteni 3:18). Transformarea este un proces. Atunci când ne vom încrede în Dumnezeu și vom crede promisiunile Cuvântului Său, El va avea libertatea de a lucra la transformarea inimilor și minților noastre. Dar trebuie înțeles că această transformare nu apare imediat. Ea reprezintă mai degrabă un proces - o LUPTĂ!

8 . Nu vă fie teamă în a avea vise mărețe!

Chiar de-ai fi în fața vrăjmașilor și a celor care nu cred în tine, nu te opri din a visa. Lizzie și-a stabilit obiectivele și visele în credință. Ea a perseverat, și am ajuns absolventă de facultate, orator motivațional și autor a două cărți . *Romani 8:1 „Acum, deci, nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Iisus.”* Sub har, noi avem mai mult decât propriile noastre resurse. Avem Duhul Sfânt al lui Dumnezeu care ne împuternicește să facem voia Sa, care împlinește vise, care dă scop!

9 . Familia este sursa cea mai sigură de sprijin în orice situație!

lubirea familiei tale este necondiționată! 1Tim.5:8 Dacă nu poartă cineva grijă de ai lui, și mai ales de cei din casa lui, s-a lepădat de credință, și este mai rău decât un necredincios.

10 . Fă din defectul tău, puterea ta!

În loc să încerce să se ascundă de lume, Lizzie a făcut ceea ce majoritatea oamenilor cred că a e o greșală. Lizzie a început să vadă boala ei ca o binecuvântare de la Dumnezeu. „*Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har. Smeriți-vă, deci, sub mâna tare a lui Dumnezeu, pentru ca, la vremea Lui, El să vă înalțe. Și aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre, căci El însuși îngrijește de voi.*” (1 Petru 5:5-7)

11 . Trebuie să-ți confrunți proprii demoni!

Lizzie a decis să se uite drept în ochii diavolului și să-i spună că nu are putere asupra ei. Că e răscumpărată „*Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră? El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile? Hristos ...mijlocește pentru noi! Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? ...Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, ...nici o altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă*

de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru.” (Romani 8:31-39)

12 . Totul se întâmplă pentru un motiv!

Lizzie spune:” *Dumnezeu te-a pus aici pentru un motiv, și vrea să împărtășească acest motiv, indiferent de ce vrei tu!*”

13 . Fii recunoscătoare, mereu!

Indiferent de circumstanțe, să fii mereu recunoscătoare . 1 Tesaloniceni 5: 16-18 „*Bucurați-vă întotdeauna. Rugați-vă neîncetat. Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi.*”

14 . Fii fericită!

Pentru că alegerea îți aparține: Psalmul 73:28 – „*Cât pentru mine, fericirea mea este să mă apropiu de Dumnezeu: pe Domnul Dumnezeu Îl fac locul meu de adăpost, ca să povestesc toate lucrările Tale.*”

Luciana Sand
Biserica Filadelfia
Tg. Mureș

O, ce har!

*O, ce har Tatăl ne-a dat
Ca să fim cu Isus frați.
Oare noi am meritat
Haru-acesta minunat?*

*Cine e cu Isus frate
Să-L slujească pân' la moarte,
S-asculte de-al Lui cuvânt
Și să stea în legământ.*

*Dacă spui că îl iubești
Să iei seama cum trăiești,
Căci acela-i este frate
Ce ascultă a Lui șoapte.*

*Să fi blând, smerit, supus
Ca să semeni cu Isus,
El e fratele iubit
Ce pentru noi s-a jertfit,*

*O, ce dragoste de frate,
Să se ducă pân' la moarte!
Pe El noi să îl urmăm,
Inima să i-o predăm.*

*Iar de-aici când vom pleca
Toți frații ne-om aduna,
Mii și mii de pe pământ
Îi vom cânta Celui Preasfânt!*

Elena Păcur

FUNDAȚIA MATER

Alături de tine când ai nevoie

Servicii:

Consiliere psihologica

Proiecte educative

Dacă doriți să sprijiniți lucrarea noastră și să contribuiți la costurile de tipărire și editare ale revistei „Suflet de femeie”, vă rugăm să găsiți mai jos, contul în lei deschis la Banca Românească, cont: RO21BRMA0330033872400000

Vă mulțumim!

Contact MATER: Str. 22 Decembrie 1989, nr 12/2, Tg-Mures, Tel: 0265-250.540, www.mater.ro

Suflet de Femeie online

www.sufletdefemeie.ro

CATERING

B2B

(business to business)

B2C

(business to customer)

Servicii de catering în județul Mureș:

- ✓ Catering pentru companii (seminarii, training-uri, conferințe, inaugurări, lansări de produse etc.)
- ✓ Catering pentru spitale, grădinițe, after school, cămine de bătrâni
- ✓ Catering pentru înmormântări
- ✓ Mese festive pentru orice eveniment (petreceri aniversare, petreceri pentru copii, petreceri de sărbători, botezuri, nunți, banchete).

Oferta „meniul zilei” cuprinde Fel I, Fel II și desert.
Avem la dispoziție 3 tipuri de meniuri: meniu normal (pui/porc),
meniu numai pui, meniu lacto-ovo-vegetarian.

Comenzile se pot prelua la nr.
de telefon **0749.277.110**
sau prin e-mail la
casapetrina@gmail.com

www. .com/ CasaPetrina

www. .com/ CasaPetrina

www.credo.tv

O televiziune din suflet, pentru suflet!

Venim în întâmpinarea celor
ce-L caută pe Dumnezeu prin:

- Programe religioase din biserici
- Emisiuni pe teme biblice, de familie
cu un puternic impact moral-spiritual
- Interviuuri și reportaje de interes public
- Muzică cu mesaj creștin

Ne găsiți:

- în peste **100 de rețele** de cablu
- în rețeaua **Focus Sat**, tel: 0214.067.220
- cu **antena individuală**, tel: 0746.388.232
(de luni până sâmbătă între orele 9-17)
- **Live pe internet**

Solicitați în scris distribuitorului dumneavoastră de televiziune
introducerea în grila de programe a canalului Credo TV

Satelit: Thor 6
Poziția orbitală: 1° w
Frecvența: 12456 MHz
Polarizare: verticală
Rată simboluri: 28.000 KSym/s
FEC: 7/8
V-PID: 1840 Kbit/s
A-PID: 128Kbit/s
Norma: FTA

Suntem deschise oricărei femei care dorește să ne împartășească din experiențele ei cu Dumnezeu, gânduri, poezii sau povestioare care să ne aducă mai aproape de El și mai aproape una de cealalta.
Dacă dorești să faci parte dintre autoarele articolelor revistei "Suflet de femeie", trimite-ne scrierile tale pe adresa contact@sufletdefemeie.ro

Biserica Penticostală BETANIA:
str. Pavel Chinezu nr. 5, Târgu Mureș
Biserica Creștină NOUL LEGĂMÂNT:
str. Cuza Vodă nr. 22, Casa Sindicatelor, et.3, sala 53, Târgu Mureș
Biserica Penticostală FILADELFIA:
str. Substejăriș nr. 17, Târgu Mureș
Biserica Penticostală BETHEL:
str. Arany Janos nr. 24-26, Târgu Mureș
www.sufletdefemeie.ro
www.facebook.com/revistasufletdefemeie